

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 17 (5143)

СТУДЗЕНЬ

20

НАДЗЕЛЯ

1925 г.

год выдання XVII

Пастанова XI усебеларускага з'езда советаў па дакладу старшыні СНК БССР т. М. М. Галадзеда

1. ЗАСЛУХАЎШЫ І АБМЕРКАВАЎШЫ ДАКЛАД СТАРШЫНІ СНК БССР ТАВ. ГАЛАДЗЕДА АБ ДЗЕЙНАСЦІ ўРАДА БССР ЗА ЧАС АД Х З'ЕЗДА СОВЕТАЎ XI УСЕБЕЛАРУСКІ З'ЕЗД СОВЕТАЎ ПАЛКАМ І ПОУНАСІЮ АДАБРАЕ ПАЛІТЫЧНУЮ І ПРАКТЫЧНУЮ ДЗЕЙНАСЦЬ ўРАДА БССР, ЯКАЯ ПАЛКАМ АДПРАВЛЯЕ ГЕНЕРАЛЬНАЙ ЛІНІІ КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ.

2. ДЛЯ ВЫПРАЦОВКІ РЭЗАЛЮЦЫІ ПА ДАКЛАДУ АБ СПРАВЯДЛІВАСЦІ ўРАДА БССР З'ЕЗД ПАСТАНАВЛЯЕ ВЫЛУЧЫЦЬ КАМІ-

СІЮ ў НАСТУПНЫМ СКЛАДЗЕ: тт. ГАЛАДЗЕД, ВАЛКОВІЧ, СА-АК'ЯН, РЫСКІН, РАТНЕК, ЧАРНУШЭВІЧ, БЕНЕК, СМІРНОЎ, ХАЦ-КЕВІЧ, КАВАЛЬЧУК, АСТУСТАЙНІС, КОНІК, АВЕРЫН, ЖУКОВІЧ, МАЛАПОНАК, ПУШЧЫН, ЦАРОНАК, КНЯЗЕЎ, МІШКОЎ, КОНЮХАЎ, ЮНГ, ШОЛКАЎ, КАЛАВКОЎ, ЗУБРЫКІ, ПЫГАНКОВА (РАБОТНІЦА ФАБРЫКІ «ДЗВІНА»), ЯЗЭПАЎ (КАЛГАСНІК, РАГАЧОЎ), САКОВІЧ ВЕРА (КАЛГАСНІЦА, ОРША), ВАЙНМАН, СМАРОДЗІНА (СТАРШЫНЯ СЕЛЬСОВЕТА), СЕЛЕЗНЭВА, ГОРЫН.

XI усебеларускі з'езд советаў

НАРОДНАМУ КАМІСАРУ АБАРОНЫ СССР
ТАВ. ВАРАШЫЛАЎУ

Дарагі Кліменцій Ефрэмавіч!

БССР вырасла ў крэпасць соцыялізма. Рабочыя, калгаснікі і ўсе працоўныя Савецкай Беларусі разам з Чырвонай арміяй абароняць савецкую граніцу як зямліцу вока. Мы запэўняем вас, наш дарагі і любімы жалезны нарком абароны пролетарскай краіны, што ўсе да аднаго рабочыя і калгаснікі і ўсе працоўныя Савецкай Беларусі, уся наша савецкая краіна з'яўляецца зоркім вартавым па ахове савецкіх межаў. Клопатам і любоўю ўсёй краіны, усіх працоўных акружана наша доблесная Чырвоная армія. Вораг, які папрабуе перайсці нашу граніцу, сустрае непранікальную сцяну з усіх працоўных.

Гора таму, хто пасягне на нашу зямлю, на нашу працу, на нашу светлае соцыялістычнае жыццё. Астаткі эксплуатацыйнага класаў унутры краіны шалёна супраціўляюцца соцыялістычнаму наступленню. Контррэволюцыйныя трацкісцка-зіноўеўскія падонкі, гэтыя гнусныя найміты міжнароднай контррэволюцыі, ператварыліся ў белабандытаў, зладзейскіх забіўшых прэзідэнта лонінградскіх большэвікоў, аднаго з лепшых сыноў нашай радзімы — Сяргея Міронавіча Кірава.

На гэту гнусную вылазку класавога ворага мы адкажам узмацненнем яшчэ большай пільнасці, узмацненнем нашай барацьбы па камчатковаму выкрыццю і знішчэнню ўсіх ворагаў дыктатуры пролетарыята. Няхай жыве вялікі правадыр і настаўнік працоўных усяго свету Іосіф Вісарыянавіч СТАЛІН! Няхай жыве непераможная, доблесная наша Чырвоная армія! Няхай жыве жалезны палкаводзец абароны СССР Кліменцій Ефрэмавіч ВАРАШЫЛАЎ! ПРЭЗІДЫУМ З'ЕЗДА.

ВЯЛІКІ ГІСТАРЫЧНЫ ВЫНІК

XI з'езд советаў заслухаў і абмержаваў даклад старшыні Совета Народных Камісараў БССР тав. М. М. ГАЛАДЗЕДА аб рабоце ўра-



Таварышы СТАЛІН, МОЛАТАЎ і КАГАНОВІЧ у прэзідыуме ХУІ з'езда советаў РСФСР.

Заклучнае слова т. М. М. Галадзеда

Таварышы, у спрэчках па справаздачы ўрада выступіла 78 дэлегатаў з'езда.

Усе адатары падвердзілі тую поспехі рабочых, калгаснікаў і ўсіх працоўных БССР, аб якіх я вам дакладаў у сваім дакладзе.

Усе адатары ў сваіх выступленнях дапаўнялі мой даклад і фактаў работы і жыцця павоінных раснаў, заводаў, калгасаў і саўгасаў. Гэта сведчыць аб тым, што як уся выбарчая кампанія советаў, якую мы праводзілі, так і работа нашых з'ездаў праходзіць вельмі актыўна. Яна гаворыць аб вальным актывнасці і аб жывым інтарэсе мас да той работы, якая праводзіцца ў нашай дзяржаве. І гэта тлумачыцца галоўным чынам тым, што работа нашых савецкіх ўрада ёсць работа

ваўся дэлегатамі з'езда ў сваіх выступленнях, аб'яў і ўлічыць у далейшай сваёй рабоце з тым, каб іх палкам і поўнасна ажыццявіць. Таварышы, характэрнай рысай спрэчак на з'ездзе і спрэчак на фабрыках і заводах з'яўляецца тое, што ні аднаго чалавека не знайшлося, які-б адмаўляў тую поспехі, з якімі прыйшлі рабочыя і калгаснікі Беларусі на свой XI з'езд советаў.

Гэтыя поспехі вялікія. Адначасова перад намі стаіць і многа новых задат і задат вялікіх. Таму, таварышы, палгадываючы спрэчкі, я хачу напамінаць вам, што калі ёсць у нас вялікія поспехі, то перад намі стаіць і вялікія задат. якія патрабуюць ад нас далейшай напружанай, энергічнай работы. Мы не павінны супакоіцца на гэтых поспехах.

рэвалюцыянерамі зіноўеўска-трацкіскай групы. Па павадаўленню т. Валковіча дэлегаты з'езда выражалі адабрэнне перадачы справы Зіноўева, Каменева і інш. у ваенную калегію Верхсуда і патрабавалі суровага пакарання для іх, для гэтых здраднікаў і перабежчыкаў Зноўева, Каменева, Еўдакімава і інш. Пролетарскі суд па заслугах пакараў гэтых здраднікаў рэвалюцыі, саюзнікаў фашызма і пасадзіў у турму на тэрмін ад 10 да 5 год. Няма сумнення ў тым, што ўсе дэлегаты XI з'езда советаў, як і ўсе працоўныя БССР, палкам і поўнасна ўхваляюць рашэнне пролетарскага суда (павольныя воплескі).

Таварышы! Праз паў года рабочыя і працоўныя СССР, як і ўсяго свету, будуць праводзіць жа-ліцкіх і жанчын з адзінаццатай мазе, якую Акадэмія аказвае па-

ДЗЕННІК XI УСЕБЕЛАРУСКАГА
З'ЕЗДА СОВЕТАЎ

Ранішняе пасяджэнне 18 студзеня

* Старшыня тав. Жуковіч, які воплескамі ўсёй залы, Канец Прадаўжаюцца спрэчкі па спра-

* Тав. Домбаль, віцэ-прэзідэнт Беларускай Акадэміі навук, падрабязна спыняецца на пытаннях лепшата і больш рацыянальнага аскарыстання рабочага дня і наяўнага аб-

* Тав. Зубрыцкі, дырэктар Бабруйскага лесакамабіната, спыняецца на неабходнасці паліпшэння работы па лесаагатаўках і вывазцы.

* Старшыні двух буйных горсаветаў і райвыканкома тт. Аверын (Віцебск), Малапона (Гомель), Міцкоў (Орша), расказалі з'езду аб велізарных поспехах, дасягнутых іх гарадамі, якія зараз ператвараюцца ў культурныя індустрыяльныя

* У сваёй глыбока змястоўнай прамове т. Готфрыд (заг. прамысловым аддзелам ЦК) падвергнуў жорсткай крытыцы работу нашай прамысловасці і асабліва работу кіраўнікоў паліярных фабрык у Чашніках і Добрушы. Гомельскага дрэвапрацоўчата камбіната і ін-

* На трыбуне дэлегаты рабочых і калгаснікаў Гомельшчыны. З пры-вітаннем выступілі тт. Каменскі — рабочы завода імя Ленінскага і Еў-

* Рабочыя і калгаснікі Магілёўшчыны паднеслі з'езду партрэт таварыша Сталіна, зроблены з прадукцыі Магілёўскай скурваной фабрыкі, партрэт тав. Гінэло, вышты з шоўку рабочымі швейнай фабры-

* З'яўленне на трыбуне камандуючага Беларускай ваеннай акругай тав. Убарэвіча выклікала гром апладысменты.

З загонай увагай на працягу падай галасы слухалі дэлегаты змястоўную і баявую прамову тав. Убарэвіча аб гаспадарчым буда-

* З прывітанням ад магілёўскай дэлегацыі выступіў тав. Казанкоў. * На прывітання дэлегаты імя з'езда адказаў тав. Жуковіч.

Вячэрняе пасяджэнне 18 студзеня

* Старшыня тав. Чарнушэвіч, з'езд слухаў з напружанай увагай. З'яўленне тав. Гінэло ў прэзідыум сустракаецца бурнай авацыяй.

* На трыбуне намеснік наркома асветы тав. Дунец, які якімі фактамі і лічбамі даказвае аграмаднейшыя перамогі, атрыманыя намі на фронце мастацтва.

* З'езд прыйшла вітаць шматлікая калона работнікаў навукі БССР на чале акадэмікаў Бурстэйн, Домбаль, Афанасьевым, Грэдынгерам, Замойцкім, Вельфсонам, Гаўсманам, Панкеевічам.

* На трыбуне праф. Дарожкін. Ён гаворыць аб вялікай і практычнай рабоце, якую праводзіць навуковы калектыв Беларускай Акадэміі навук, і яе інстытутаў, аб дала-

* У спрэчках па справаздачы ўрада на вячэрнім пасяджэнні выступілі т. Кузьмін — старшыня Палкага райвыканкома, і тав. Гле-

зэраў — памочнік пракурора рас-

ХІ Усебеларускі з'езд саветаў

ВЫСТУПЛЕННЕ САКРАТАРА ЦК КП(б)Б тав. Д. І. ВАЛКОВІЧА ПА ПАВЕДАМЛЕННЮ ПРАКУРАТУРЫ САЮЗА ССР

ХІІІ З'ЕЗДУ СОВЕТАУ УКРАЇНЫ



Таварышы ГІКАЛО і УБАРЭВІЧ у прэзідыуме з'езда.

Вы сёння читалі ў газетах паведамленне пракуратуры рэспублікі. Зараз кожнаму з вас ясна, што непасрэднымі натхніцелямі забойства таварыша Кірава, накіраваўшымі дула рэвалюцыйнага гнуса забойцы ў аднаго з лепшых людзей нашай партыі, у аднаго з лепшых сыноў нашай сацыялістычнай бацькаўшчыны, былі Зіноўеў і Каменев.

Таварышы, мы, камуністы, рабочыя, калгаснікі і ўсе лепшыя прадстаўнікі працоўных нашай БССР, усім сэрцам адчуваем трагічны стрэл у Смольным. Стрэл здрадніцкай нашай сацыялістычнай краіны гнусных падляцоў, страціўшых людское аблічча, даўно снаціўшыхся ў агупную памыйную яму белагвардзейшчыны. Яшчэ па ўсёй краіне грыміць гней шматмільённых мес, змёўшы з твару зямлі забойцаў злоўчых на месцы злачынства. Па ўсёму вялікаму Савецкаму Саюзу ад краю да краю ідзе слава аб партыі Леніна-Сталіна, слава аб нашым вялікім правадыры тав. Сталіне, вакол якога яшчэ цягнецца згуртаваліся масы.

Таварышы, сёння ў матэрыялах, апублікаваных у друку, мы читалі бессаромныя прызнанні ворагаў: «Мы варыліся ва ўласным сваім саку, атручваючы атрутай нашых контррэвалюцыйных поглядаў і пераконанняў сваіх аднадумцаў. Гнусныя плёткі намі мусіравалі і распаўсюджваліся ў масах. Мы з вялікай радасцю падхалпалі чуткі аб разгалосках у ЦК, з імі мы звязалі свае надзеі на трэшчыну ў кіраўніцтве партыі. Гэтымі настроямі мы акрыпалі звязаных з намі людзей».

Далей адзіна з групы Зіноўева і Каменева гаворыць: «Калі нам ставіць у віну тэарэтычныя настроі, я цвёрда заяўляю: так, за гэта мы павінны неслі адказнасць, бо тая атрута, якую мы атручвалі акружаючых нас на працягу дзесятка год, спрыяла злачынству, забойству тав. Кірава».

У сваёй заяве Зіноўеў гаворыць, што яго палохае думка быць на роўні з забойцамі і бандытамі. Мясце таксама гэта палохае, гаворыць Каменев. Ён таксама гаворыць, што «я і другія вінаваты ў тым, што сістэматычна атручвалі свядомасць людзей і зараз павінны неслі за гэта адказнасць».

Урэшце, яшчэ адно месца: «Мы так прывыклі ігнаваць партыі, што... адмыклі адрозніваць праўду ад іншых. Калі Зіноўеў з трыбуны XVII з'езда рабіў аналіз контррэвалюцыйнасці нашых пазіцый 1925-27 гг., там была толькі палова праўды. Другая праўда, якой не хапала, гэта тое, што ў партыі захаваліся ворагі, гэтыя ворагі захавалі партбілы для таго, каб змагацца з партыяй, Зіноўеў павінен быў аб гэтым



прабывання ў большэвіцкай партыі, нават у самы востры перыяд барацьбы за ўладу ў Окцябры 1917 года, адраджвалі левіцкія ЦК. Тады яны праз буржуазны друк разгасілі план Леніна аб Окцябрыскім паўстанні. Яны пакінулі поле бойкі ў самы гарачы момант, дэзертыравалі з пад баявых сцягаў паўстаўшага пролетарыята. Потым яны прыпыўлі на каленях з прызнаннем сваёй памылкі. Партыя паверыла ім і зноў яны ашукалі партыю ў самы цяжкі момант, калі нашай партыі патрэбна была згуртаванасць, адзінства не толькі думак, але і дзеянняў. Гэтыя ідушкі сталі з-за вулца паклёпнічаць на грандыёзнейшую творчую работу партыі.

Таварышы, сёння фронт класвай барацьбы чотка відзець для кожнага з нас. Усе, няхай нават у мінулым займаўшы ганаровае месца ў краіне, усе, хто сёння прабуе ісці супроць партыі, уносіць свае намерныя направачкі ў лівую партыі, на зменна зварочваючы на адну дарогу — у лагер контррэвалюцыйнага фашызма. Сёння, таварышы, у свеце ёсць два шляхі — або шлях з нашай партыяй, або шлях у балота контррэвалюцыі. Трэцяга шляха няма і не будзе. У смуроднае балота, натуральна, скаціўся Троцкі (непрыемна нават называць на гэтым урачыстым з'ездзе гэтае гнуснае імя). І туды скіліліся нічымныя зіноўеўскія падонкі. Даўно яны шукалі выпадку, каб нанесці удар нашай партыі як можна па больш адчувальнаму месцу. Гэта ім хоць і удалося, але і ў пераможнай перамоце.

контролю выключылі гэтага негядзя з партыі (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

У нас быў уваўнаважаны наркома замежнага гандлю Флор, актыўны ўдзельнік левіцкай зіноўеўскай групы, за што Флор выключыўся з партыі ў 1927 годзе. На прапанову пертарганізацыі выступіць з выкрыццям яго былых аднадумцаў з «ленінградскага цэнтра» Флор адказаў адмаўленнем. Бюро ЦК і парткалегія Камісіі партыйнага кантролю выключылі Флора з партыі (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

Апрача таго, у нас быў намеснік наркома мясцовай прамысловасці Кладовікаў. Раней ён таксама быў у Ленінградзе і прымаў удзел у гэтай самай левіцкай тэарэтычнай групе, заклімаўшай свае імёны незмысловай ганьбай на вялікую. Кладовікаў арыштаваны і з ім будзе паступлена так, як гэтага патрабуе воля мільёнаў. (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

Таварышы, зараз ва ўсёй нашай сацыялістычнай партыі большэвіцкай Беларусі, у кожнай нашай нізавой партарганізацыі камуністы, каммольцы, беспартыйныя рабочыя, гаварваючы бласпрыкладную з сабой дэзерзасі і подласці выпяў, вывучаючы яшчэ больш гісторыю нашай партыі і заважваючы больш шэражную пільнасць, пачынаюць вкрываць усіх, якія прымазаліся да нас і яшчэ імкнуцца прыводзіць сваю адлетую і пахаваную гісторыю антыпартыйную контррэвалюцыйную справу.

Вось чаму зараз мы з'яўляемся сведкамі такіх трымфальных з'ездаў саветаў, на якіх кіргіна падводзіць велізарнейшыя вынікі вялікіх перамог. Вось чаму на ўсіх участках нашага жыцця — няхай гэта: прамысловасць, сельская гаспадарка, культура ці быт — мы маем грандыёзнейшыя поспехі.

Гэтыя поспехі з'яўляюцца вынікам геніяльнай кіраўніцтва краінай правадыра нашай партыі, нашага вялікага і любімага таварыша Сталіна! (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

Гэтыя поспехі з'яўляюцца вынікам перамогі нашай генеральнай ліві партыі. І зараз, калі мы стаім перад такімі небывалымі ў гісторыі чалавецтва поспехамі, калі ўся наша краіна з вялікай радасцю сустракае новы працоўны большэвіцкі год, калі з трыбуны гэтага з'езда з вуснаў рабочых і калгаснікаў гучыць гераічная эпапея нашай працы, якімі мізэанымі і разам з тым гнуснымі з'яўляюцца спробы класовага ворага ўнесці змяшчэнне ў нашы рады, саломінкай затрымляць стаўленую класіфікацыю гісторыі нашай істотнага лівіцы наперад да камунізма.

У асяляльным святле нашых сплёў трэба перш за ўсё цягнуць свае рады, трэба не заважаць нашым класіфікацыям.

Рабочым, калгаснікам і працоўным брацкай сацыялістычнай Савецкай Украіны — дэлегатам XIII з'езда саветаў УССР, лепшым ударнікам вулго, метала, ударнікам калгасных палёў ад XI усебеларускага з'езда саветаў палкае пролетарскае прывітанне.

Пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна Савецкая Украіна — неадлучная частка магутнага Савецкага Саюза, дасягнула вялікага палітычнага, эканамічнага і культурнага развіцця. Мы назмерна шчаслівы і разам з вамі ганарымся вашым сацыялістычным ростам, бо вашы дасягненні гэта і нашы дасягненні, вашы перамогі гэта і нашы перамогі. Гэта — перамогі левіцка-сталінскай нацыянальнай палітыкі. Гэта — перамогі мудрага кіраўніцтва сталінскага ЦК і левіцкай партыі на чале з нашым правадыром і настаўнікам таварышам Сталіным.

Разам з усім Савецкім Саюзам — раздзімай працоўных усяго свету, растуць, мацнеюць і квітнеюць нашы брацкія сацыялістычныя рэспублікі,

народы якіх, вызваленыя ад пут эксплуатацыі і нацыянальнага ўціску, натхняемы і крўмыя партыяй Леніна-Сталіна, будуць сацыялістычнае бяспаславое грамадства.

Таварышы рабочыя, працоўныя, калгаснікі Украіны! Будзем яшчэ з большай энергіяй і настойлівасцю выкарыстоўваць астаткі разгромленага ворага, паследняў разгромленых контррэвалюцыйных трацкістаў, зіноўеўцаў, астаткі фашыстэўчых нацыяналізмаў, якія хочуць адарваць нашы брацкія рэспублікі ад вялікага Савецкага Саюза, ператварыць іх у плацдарм барацьбы супроць дыктатуры пролетарыята.

Цягнем рады вакол левіцкай партыі і яе сталінскага Цэнтральнага Камітэта!

Пад сцягам нацыянальнай палітыкі Леніна-Сталіна да новых поспехаў, да барацьбы за поўную пабудову сацыялізма.

Няхай жыве сацыялістычная Савецкая Украіна!

Няхай жыве наш правадыр і настаўнік таварыш СТАЛІН!

Спрэчкі па дакладу ўрада БССР

Савецкая ўлада — выхавальнік новага чалавека

В прамовы тав. СЕЛЯЗНЁВА

(Старшыня Добрушскага горсавета, Гомельскага раёна)

З даклада тав. Галадзеда відаць, што ў нас адбыўся велізарны рост сацыялістычнага будаўніцтва, рост усяго галін прамысловасці і сельскай гаспадаркі. І сапраўды так яно і ёсць. Мы гэтага дабіліся дзякуючы кіраўніцтву нашага вялікага, любімага настаўніка таварыша Сталіна (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

Мы маем рост таксама і ў нашай сацыялістычнай рэспубліцы — у Беларусі і, у прыватнасці, на нашай Гомельшчыне. Гомель са старога гандлёвага некультурнага гарадка вырас у новы прамысловы культурны цэнтр.

Асобныя фабрыкі сталі непазнаваемы. Яны карэнным чынам перарадзіліся ў сёння механізацыі, перабудавалі свае планы і паказваюць бліскучыя прыклады працоўнай дысцыпліны, бліскучыя паказальнікі выканання вытворчай праграмы.

Побач з гэтым незвычайна ідзе ўперад і культурны рост самога чалавека. Мне асабіста гэта відаць больш, чым какому-б там ні было. Галі беспрытульнасці з начоўкамі на ваззалах, гульнёй у косці ў вагонах, бойкі за кавалак хлеба — усе гэта засталася ў далёкім мінулым. На аселе гэтага прышло новае пры-

рост культурнасці чалавека мы маем дзякуючы таму, што ў кіраўніцтве сталі моцныя, чужыя, разуменныя чалавекі людзі, правяраныя большэвікі, моцныя па сваёй мысленню, талковыя таварышы — Гікало, Чарвяноў, Галадзед (апладысменты).

Я працую на тым участку, дзе анахаліда папярэвая фабрыка «Герой працы». На працягу некалькіх гадоў гэта фабрыка анахаліда-ся ў прыватне. На фабрыку прыехалі тт. Гікало і Чарвяноў. Яны змаглі цвёрда растлумачыць кожнаму рабочаму, што досыць сядзець у прыватне, досыць разумень Добруш, як балота. Яны давалі да свядомасці кожнага рабочага, што гэта балота таксама можна і трэба асушыць. Гэтыя словы глыбока запалі ў сэрца кожнага рабочага, у сэрца асоўных кадравікоў, і мы вышлі з прыватны.

Рабочыя фабрыкі «Герой працы» пачалі выконваць свой промфінплан. Аднак, на фабрыцы не ўсё яшчэ добра. Мы не маем двухтыднёвага запаса сыравіны, як гэтага патрабуюць дырэктывы партыі і ўрада. Фабрыка яшчэ прадаўжае

Спрэчкі па дакладу ўрада БССР

Перамога левіцка-сталінскай нацыянальнай палітыкі

3 прамовы тав. ПУШЧЫНА

(Старшыня магілёўскага райвыканкома)

Таварышы, поспехі, якіх Беларусь дабілася ад Х да XI з'езда саветаў, з'яўляюцца вынікам правядзення левіцка-сталінскай нацыянальнай палітыкі.

Зусім аразумела, што гэтых поспехаў мы дабіліся таму, што намі кіруе камуністычная партыя большэвіцкай Беларусі і што за апошні час, за апошнюю пару год на чале комуністычнай партыі Беларусі стаіць выхаваны большэвік тав. Гікало. (АПЛАДЫСМЕНТЫ).

Мы зараз, як ніколі, адчуваем канкрэтнае кіраўніцтва і дапамогу ЦК ВКП(б) і тав. Сталіна, вялікае падтрыманне з боку ўрада СССР.

Наш Магілёўскі раён пад кіраўніцтвам КП(б)Б аналіз і гаворыць

Магілёве зараз ёсць такія фабрыкі, на якіх працуюць 3.000 рабочых. За гэты час пабудавана шаўковая фабрыка, трубаціцны завод, завод імя Сталіна. Зараз мы заканчваем будаўніцтва буйнейшага ў СССР аўтарамонтнага завода.

Прамысловасць Магілёва давала ў 1928 годзе толькі на 5 млн. руб. прадукцыі, у 1934 годзе яна дае на 100 млн. руб. Прамысловасць Магілёўскага раёна першай у БССР выканала свой промфінплан і дала звыш плана на 7 млн. руб. прадукцыі. Гэта, таварышы, сведчыць аб тым, што побач з агульным ростам нашай рэспублікі растуць і такія, раней адсталыя раёны, як Магілёў.

Таварышы, рост прамысловасці, агульныя поспехі, якія мы маем, дапамаглі нам ажыццявіць вялікую задачу калектывізацыі. За гэту волю мы прынялі ў калтасы яшчэ 5 тысяч бядняцка-середняцкіх гаспадарак. Раён калектывізаван на 73 процанты.

Таварышы, мы, камуністычная партыя большавікоў Беларусі, мы, Цэнтральны Камітэт партыі, заўсёды мабілізавалі ўсіх прыхільніц вакол лініі партыі Леніна-Сталіна.

Асабліва гэта пасля таго, калі бездыханным ляжыць наш сын нашай партыі Сяргей Міронавіч Кіраў, загінуўшы ад рукі ворага, калі ўсе працоўныя, усе камуністы, усе камасомольцы, аднадушна ахопленыя найвялікшым абурэннем, патрабавалі раздавіць гадзіну, мы пачалі заважраць яшчэ больш класавую пільнасць. Калі мы пачалі ўважлівей прэвараць у сабе, у КП(б)Б, людзей, у мінулым быўшых у контррэвалюцыйнай зноўбуржэ-трацістскай апазіцыі, глыбей углядацца, як яны змагаюцца за справу нашай партыі, мы ўбачылі ашуканства. Мярзаўцы не склалі зброі, як яны кляліся аб гэтым на ўсіх перакрываўняннях.

Вы ведаеце рашэнне бюро ЦК і парткалегіі Камісіі партыйнага кантролю аб выключэнні з партыі на месцына старшын Соўнеріама Беларусі і старшын Дзяржплана Беларусі Галенды. Ён у сваёй ранейшай рабоце займаў антыпартыйныя пазіцыі. Ён у 1926-27 г. змагаўся супроць партыі разам з Зіноўевым і Каменевым і быў сакратаром у гэтай самай Каменева. Ён неспіаў тады так званы хлебфаражнік, баленс, хліпкам накіраваны на абарону апазіцыі. І зараз, калі здарыўся гэты акт забойства паводзіра, Галенда не адхіснуўся ў жах ад сваіх былых аднадумцаў, не праявіў іх, як сваяго чалавека, а яшчэ паз папалбаваў процігараць рэзультаты адхінуў партыйны контррэвалюцыйны тэорыі. Галенда выступіў на рабочым сходзе, думачы, што рабочыя не зразумеюць усіх яго крывадушных. Ён спаліваўся, што зможа захаваць контррэвалюцыйны спосаб ў сваіх вучоных формулах. Пярлеч пралічыў яшчэ раз. Нашы рабочыя палітычна вышэй паробных «акадэмікаў». Рабочыя па-простам, але па-большавіцку выкіпілі яго, як ворага, вывелі наізнамку яго п'ятуху на нутро. Бюро ЦК і Камісія партыйнага

Хлываў жываць, што памніць, што шымі поспехамі, трэба памніць, што класавая барацьба яшчэ не скончылася і ворагі не склалі зброі. Трэба больш класавай пільнасці, больш рэзольцыйнай вытрымлівасці, больш спрыянасці.

Цяжкая наша ўтрата. Балюча ўспомніць, што няма сярэд нас лепшага чалавека ВКП(б) — Сяргея Міронавіча Кірава. Але, ўшаноўваючы яго светлую памяць, гераічна і самазжарнай працай мы павінны паказаць, што стаям у Смольным паказань, што стаям у Смольным не можа ні на момант спыніць нас на нашым шляху. Мы-ж, таварышы, жывым у краіне, якую кіруе геніяльнейшы паводзіра прызначаных усяго свету, вялікі чалавек нашай эпохі, вялікі паводзіра, любімы і родны наш Іосіф Вісрты-рты Сталін (БУРНЫЯ АПЛАДЫСМЕНТЫ) і што гэта кляіна, падводзячы вынікі сваёй работы на з'ездзе саветаў, можа сказаць, што ў агульным хвосце капіталістычнага ўладжання яна адна стаяць, як на пахонцы ўдас, як непрыступная цытадэль сацыялізма.

Я думаю, што ў адна на чорную спрэчку ворага мы яшчэ больш згуртаваем нашы рады вакол партыі і заўсёды класавую пільнасць.

Мы яшчэ лепш будзем прэвараць гэтыя ўмовы, мы яшчэ старанней возьмемся за творчую працу, тады ніякі вораг не страшны нам, тады мы ізалюем ворагаў так, што іх яла вітае жэла не зможа дасягнуць да квітнячых берагоў сацыялістычнай будовы!

Я думаю, што сёння мы павінны рашэнні з'езда, патрэбны ад нашых урада бяспітаснай распрач з палажэннямі людзьмі. (БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ).

Няхай жыве наш вялікі і родны тэатры Сталін!

Няхай жыве ланіска-сталінскі ЦК ВКП(б)!

(БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ. ПЕРАХОДЯЧЫЯ У АВАЦЫЮ. ЗАЛА УСТАЕ).

Старшыня — Па паведамленню тав. Балковіча слова мае тав. Хацкевіч.

Таварышы, дазвольце мне перадаць ад рачоўскай дэлегацыі шчырае прывітанне XI з'езду саветаў. (Апладысменты).

Наша Савецкая Беларусь мае вялікія дасягненні. Што сабой прадстаўляла Беларусь 20 год таму назад? Захала, збіднелая цягала, брудная, цёмная, некультурная. Сёння ў кожнага рабочага і калгасніка мы бачым газету ў руках.

Гэта аўляенна нашым вялікім дасягненнем. Мы гэтага забіліся дзякуючы нашай камуністычнай партыі і вялікаму нашаму паводзіра т. Сталіну, КП(б)Б і яе кіраўнікоў тт. Гікало, Чарэкова і Галазеду. (Апладысменты).

Чаму мы былі так апутаны цемрай? А вось чаму: таму, што мы былі пад ярмом царскай улады і памешчыкаў.

Камуністычная партыя вывела нас з ягоніх рукавіц нашых ворагаў і паказала сапраўдны шлях да вызвалення. Калі мы пачалі будаваць сваё новае жыццё, царскія генералы акружылі нас з усіх бакоў і пачалі апоў ўсклісі на нас адмо

Таварышы, рост прамысловасці, агульныя поспехі, якія мы маем, дапамаглі нам ажыццявіць вялікую задачу калектывізацыі. За гэту волю мы прынялі ў калтасы яшчэ 5 тысяч бядняцка-середняцкіх гаспадарак. Раён калектывізаван на 73 процанты.

Таварышы, мы, камуністычная партыя большавікоў Беларусі, мы, Цэнтральны Камітэт партыі, заўсёды мабілізавалі ўсіх прыхільніц вакол лініі партыі Леніна-Сталіна.

Асабліва гэта пасля таго, калі бездыханным ляжыць наш сын нашай партыі Сяргей Міронавіч Кіраў, загінуўшы ад рукі ворага, калі ўсе працоўныя, усе камуністы, усе камасомольцы, аднадушна ахопленыя найвялікшым абурэннем, патрабавалі раздавіць гадзіну, мы пачалі заважраць яшчэ больш класавую пільнасць. Калі мы пачалі ўважлівей прэвараць у сабе, у КП(б)Б, людзей, у мінулым быўшых у контррэвалюцыйнай зноўбуржэ-трацістскай апазіцыі, глыбей углядацца, як яны змагаюцца за справу нашай партыі, мы ўбачылі ашуканства. Мярзаўцы не склалі зброі, як яны кляліся аб гэтым на ўсіх перакрываўняннях.

Вы ведаеце рашэнне бюро ЦК і парткалегіі Камісіі партыйнага кантролю аб выключэнні з партыі на месцына старшын Соўнеріама Беларусі і старшын Дзяржплана Беларусі Галенды. Ён у сваёй ранейшай рабоце займаў антыпартыйныя пазіцыі. Ён у 1926-27 г. змагаўся супроць партыі разам з Зіноўевым і Каменевым і быў сакратаром у гэтай самай Каменева. Ён неспіаў тады так званы хлебфаражнік, баленс, хліпкам накіраваны на абарону апазіцыі. І зараз, калі здарыўся гэты акт забойства паводзіра, Галенда не адхіснуўся ў жах ад сваіх былых аднадумцаў, не праявіў іх, як сваяго чалавека, а яшчэ паз папалбаваў процігараць рэзультаты адхінуў партыйны контррэвалюцыйны тэорыі. Галенда выступіў на рабочым сходзе, думачы, што рабочыя не зразумеюць усіх яго крывадушных. Ён спаліваўся, што зможа захаваць контррэвалюцыйны спосаб ў сваіх вучоных формулах. Пярлеч пралічыў яшчэ раз. Нашы рабочыя палітычна вышэй паробных «акадэмікаў». Рабочыя па-простам, але па-большавіцку выкіпілі яго, як ворага, вывелі наізнамку яго п'ятуху на нутро. Бюро ЦК і Камісія партыйнага

Хлываў жываць, што памніць, што шымі поспехамі, трэба памніць, што класавая барацьба яшчэ не скончылася і ворагі не склалі зброі. Трэба больш класавай пільнасці, больш рэзольцыйнай вытрымлівасці, больш спрыянасці.

Цяжкая наша ўтрата. Балюча ўспомніць, што няма сярэд нас лепшага чалавека ВКП(б) — Сяргея Міронавіча Кірава. Але, ўшаноўваючы яго светлую памяць, гераічна і самазжарнай працай мы павінны паказаць, што стаям у Смольным паказань, што стаям у Смольным не можа ні на момант спыніць нас на нашым шляху. Мы-ж, таварышы, жывым у краіне, якую кіруе геніяльнейшы паводзіра прызначаных усяго свету, вялікі чалавек нашай эпохі, вялікі паводзіра, любімы і родны наш Іосіф Вісрты-рты Сталін (БУРНЫЯ АПЛАДЫСМЕНТЫ) і што гэта кляіна, падводзячы вынікі сваёй работы на з'ездзе саветаў, можа сказаць, што ў агульным хвосце капіталістычнага ўладжання яна адна стаяць, як на пахонцы ўдас, як непрыступная цытадэль сацыялізма.

Я думаю, што ў адна на чорную спрэчку ворага мы яшчэ больш згуртаваем нашы рады вакол партыі і заўсёды класавую пільнасць.

Мы яшчэ лепш будзем прэвараць гэтыя ўмовы, мы яшчэ старанней возьмемся за творчую працу, тады ніякі вораг не страшны нам, тады мы ізалюем ворагаў так, што іх яла вітае жэла не зможа дасягнуць да квітнячых берагоў сацыялістычнай будовы!

Я думаю, што сёння мы павінны рашэнні з'езда, патрэбны ад нашых урада бяспітаснай распрач з палажэннямі людзьмі. (БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ).

Няхай жыве наш вялікі і родны тэатры Сталін!

Няхай жыве ланіска-сталінскі ЦК ВКП(б)!

(БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ. ПЕРАХОДЯЧЫЯ У АВАЦЫЮ. ЗАЛА УСТАЕ).

Старшыня — Па паведамленню тав. Балковіча слова мае тав. Хацкевіч.

Таварышы, дазвольце мне перадаць ад рачоўскай дэлегацыі шчырае прывітанне XI з'езду саветаў. (Апладысменты).

Наша Савецкая Беларусь мае вялікія дасягненні. Што сабой прадстаўляла Беларусь 20 год таму назад? Захала, збіднелая цягала, брудная, цёмная, некультурная. Сёння ў кожнага рабочага і калгасніка мы бачым газету ў руках.

Гэта аўляенна нашым вялікім дасягненнем. Мы гэтага забіліся дзякуючы нашай камуністычнай партыі і вялікаму нашаму паводзіра т. Сталіну, КП(б)Б і яе кіраўнікоў тт. Гікало, Чарэкова і Галазеду. (Апладысменты).

Чаму мы былі так апутаны цемрай? А вось чаму: таму, што мы былі пад ярмом царскай улады і памешчыкаў.

Камуністычная партыя вывела нас з ягоніх рукавіц нашых ворагаў і паказала сапраўдны шлях да вызвалення. Калі мы пачалі будаваць сваё новае жыццё, царскія генералы акружылі нас з усіх бакоў і пачалі апоў ўсклісі на нас адмо

Узмацніць арганізацыйна-масавую работу саветаў

З прамовы тав. САУКОВА

(Старшыня рэчыцкага райвыканкома)

Прамысловасць Рэчыцкага раёна адна з першых на Беларусі выканала заданыя промфінпланы.

Калі раней прадпрыемствы Рэчыцкага раёна прадстаўлялі з сабе трушчобы, дык зараз на іх месцы высяцця дамы ўдзянікаў і рад іншых культурных устаноў.

Маём аначны зрух і ў галіне сельскай гаспадаркі.

Гэты год характарызуецца вялікім ростам калектывізацыі. Пропант калектывізацыі ўзрос з 30 да 70.

Аднак, побач з гэтымі дасягненнямі мы маем пэлы рад недахопаў у сваёй рабоце. Гэтыя недахопы і прарывы былі асабліва адзначаны на IV раённым з'ездзе саветаў.

Першым пытаннем ва ўмовах Палесся з'яўляецца пытанне землеўпарадкавання. Наркмазэм прызнаў, што партыя палескіх землеўпарадкавальнікаў, якая працавала на Палессі, правіла школьніцкую работу. З матэрыяламі гэтай партыі Наркмазэм не згадзіўся, а між тым да гэтага часу ён карыстаецца гэтымі матэрыяламі.

Другое пытанне—гэта задаваленне культурна-бытавых запасаў рабочых і калгасных мас. Трэба проста сказаць, што Народны камітэ

Рыт комунальнай гаспадаркі ашчэ не стаў тварам да калгаснага руху. Ён не прыняў захадаў да таго, каб калгасная веска піла валу з добрай крыніцы, каб нашы калгаснікі рэгулярна хадалі ў лазню і т. д.

Рэчыцкі раён не мае рэспіта дома сацыяльнай культуры, а ў раёне—36 сельсаветаў. Здаецца, пытанне зусім яснае—трэба пабудаваль дом сацыяльнай культуры!

Трэцяе пытанне—наконт практычнай дапамогі вялікім раёнам. Рэчыцкі раён мае тую асаблівасць, што раённы цэнтр знаходзіцца на акраіне, мае 36 сельсаветаў на вялікай адлегласці. Не глядзячы на ўсё гэта ў нашым раёне дарогі не прыведзены ў парадак.

І апошняе пытанне—аб нашых задачах, якія трэба паставіць на з'ездзе саветаў. Пры РВК неабходна стварыць калды інструктароў, якіх-б з'явіліся актыўнымі арганізатарамі масавай работы. Нам трэба стварыць такія ўмовы, каб мы маглі трымаць адпаведны штат інструктароў, з якімі можна было-б забяспечыць вырашэнне важнейшых задач—наладзіць арганізацыйна-масавую работу саветаў (Апладысменты).

Аўладаць тэхнікай, мацаваць калгасы

З прамовы тав. ЯЗЭПАВА ІВАНА

(Калгаснік Рачоўскага раёна).

Таварышы, дазвольце мне перадаць ад рачоўскай дэлегацыі шчырае прывітанне XI з'езду саветаў. (Апладысменты).

Наша Савецкая Беларусь мае вялікія дасягненні. Што сабой прадстаўляла Беларусь 20 год таму назад? Захала, збіднелая цягала, брудная, цёмная, некультурная. Сёння ў кожнага рабочага і калгасніка мы бачым газету ў руках.

Гэта аўляенна нашым вялікім дасягненнем. Мы гэтага забіліся дзякуючы нашай камуністычнай партыі і вялікаму нашаму паводзіра т. Сталіну, КП(б)Б і яе кіраўнікоў тт. Гікало, Чарэкова і Галазеду. (Апладысменты).

Чаму мы былі так апутаны цемрай? А вось чаму: таму, што мы былі пад ярмом царскай улады і памешчыкаў.

Камуністычная партыя вывела нас з ягоніх рукавіц нашых ворагаў і паказала сапраўдны шлях да вызвалення. Калі мы пачалі будаваць сваё новае жыццё, царскія генералы акружылі нас з усіх бакоў і пачалі апоў ўсклісі на нас адмо

Таварышы, рост прамысловасці, агульныя поспехі, якія мы маем, дапамаглі нам ажыццявіць вялікую задачу калектывізацыі. За гэту волю мы прынялі ў калтасы яшчэ 5 тысяч бядняцка-середняцкіх гаспадарак. Раён калектывізаван на 73 процанты.

Таварышы, мы, камуністычная партыя большавікоў Беларусі, мы, Цэнтральны Камітэт партыі, заўсёды мабілізавалі ўсіх прыхільніц вакол лініі партыі Леніна-Сталіна.

Асабліва гэта пасля таго, калі бездыханным ляжыць наш сын нашай партыі Сяргей Міронавіч Кіраў, загінуўшы ад рукі ворага, калі ўсе працоўныя, усе камуністы, усе камасомольцы, аднадушна ахопленыя найвялікшым абурэннем, патрабавалі раздавіць гадзіну, мы пачалі заважраць яшчэ больш класавую пільнасць. Калі мы пачалі ўважлівей прэвараць у сабе, у КП(б)Б, людзей, у мінулым быўшых у контррэвалюцыйнай зноўбуржэ-трацістскай апазіцыі, глыбей углядацца, як яны змагаюцца за справу нашай партыі, мы ўбачылі ашуканства. Мярзаўцы не склалі зброі, як яны кляліся аб гэтым на ўсіх перакрываўняннях.

Вы ведаеце рашэнне бюро ЦК і парткалегіі Камісіі партыйнага кантролю аб выключэнні з партыі на месцына старшын Соўнеріама Беларусі і старшын Дзяржплана Беларусі Галенды. Ён у сваёй ранейшай рабоце займаў антыпартыйныя пазіцыі. Ён у 1926-27 г. змагаўся супроць партыі разам з Зіноўевым і Каменевым і быў сакратаром у гэтай самай Каменева. Ён неспіаў тады так званы хлебфаражнік, баленс, хліпкам накіраваны на абарону апазіцыі. І зараз, калі здарыўся гэты акт забойства паводзіра, Галенда не адхіснуўся ў жах ад сваіх былых аднадумцаў, не праявіў іх, як сваяго чалавека, а яшчэ паз папалбаваў процігараць рэзультаты адхінуў партыйны контррэвалюцыйны тэорыі. Галенда выступіў на рабочым сходзе, думачы, што рабочыя не зразумеюць усіх яго крывадушных. Ён спаліваўся, што зможа захаваць контррэвалюцыйны спосаб ў сваіх вучоных формулах. Пярлеч пралічыў яшчэ раз. Нашы рабочыя палітычна вышэй паробных «акадэмікаў». Рабочыя па-простам, але па-большавіцку выкіпілі яго, як ворага, вывелі наізнамку яго п'ятуху на нутро. Бюро ЦК і Камісія партыйнага

Хлываў жываць, што памніць, што шымі поспехамі, трэба памніць, што класавая барацьба яшчэ не скончылася і ворагі не склалі зброі. Трэба больш класавай пільнасці, больш рэзольцыйнай вытрымлівасці, больш спрыянасці.

Цяжкая наша ўтрата. Балюча ўспомніць, што няма сярэд нас лепшага чалавека ВКП(б) — Сяргея Міронавіча Кірава. Але, ўшаноўваючы яго светлую памяць, гераічна і самазжарнай працай мы павінны паказаць, што стаям у Смольным паказань, што стаям у Смольным не можа ні на момант спыніць нас на нашым шляху. Мы-ж, таварышы, жывым у краіне, якую кіруе геніяльнейшы паводзіра прызначаных усяго свету, вялікі чалавек нашай эпохі, вялікі паводзіра, любімы і родны наш Іосіф Вісрты-рты Сталін (БУРНЫЯ АПЛАДЫСМЕНТЫ) і што гэта кляіна, падводзячы вынікі сваёй работы на з'ездзе саветаў, можа сказаць, што ў агульным хвосце капіталістычнага ўладжання яна адна стаяць, як на пахонцы ўдас, як непрыступная цытадэль сацыялізма.

Я думаю, што ў адна на чорную спрэчку ворага мы яшчэ больш згуртаваем нашы рады вакол партыі і заўсёды класавую пільнасць.

Мы яшчэ лепш будзем прэвараць гэтыя ўмовы, мы яшчэ старанней возьмемся за творчую працу, тады ніякі вораг не страшны нам, тады мы ізалюем ворагаў так, што іх яла вітае жэла не зможа дасягнуць да квітнячых берагоў сацыялістычнай будовы!

Я думаю, што сёння мы павінны рашэнні з'езда, патрэбны ад нашых урада бяспітаснай распрач з палажэннямі людзьмі. (БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ).

Няхай жыве наш вялікі і родны тэатры Сталін!

Няхай жыве ланіска-сталінскі ЦК ВКП(б)!

(БУРНЫЯ ВОПЛЕСКИ. ПЕРАХОДЯЧЫЯ У АВАЦЫЮ. ЗАЛА УСТАЕ).

Старшыня — Па паведамленню тав. Балковіча слова мае тав. Хацкевіч.

Таварышы, дазвольце мне перадаць ад рачоўскай дэлегацыі шчырае прывітанне XI з'езду саветаў. (Апладысменты).

Наша Савецкая Беларусь мае вялікія дасягненні. Што сабой прадстаўляла Беларусь 20 год таму назад? Захала, збіднелая цягала, брудная, цёмная, некультурная. Сёння ў кожнага рабочага і калгасніка мы бачым газету ў руках.

Гэта аўляенна нашым вялікім дасягненнем. Мы гэтага забіліся дзякуючы нашай камуністычнай партыі і вялікаму нашаму паводзіра т. Сталіну, КП(б)Б і яе кіраўнікоў тт. Гікало, Чарэкова і Галазеду. (Апладысменты).

Чаму мы былі так апутаны цемрай? А вось чаму: таму, што мы былі пад ярмом царскай улады і памешчыкаў.

Камуністычная партыя вывела нас з ягоніх рукавіц нашых ворагаў і паказала сапраўдны шлях да вызвалення. Калі мы пачалі будаваць сваё новае жыццё, царскія генералы акружылі нас з усіх бакоў і пачалі апоў ўсклісі на нас адмо

БССР павінна быць краінай узорных дарог

З прамовы тав. ІВАНОВА

(Начальнік Галоўдортранса)

За першую пяцігодку аўтапарк Беларусі павялічыўся ў пяць разоў. У 1929 годзе мы мелі ўсяго 184 аўтамашыны, а ў пачатку 1935 года —2961 машыну.

У бягучым 1935 годзе мы разлічваем павялічыць парк прыкладна на 1,5 тысячы машыны.

Безупынным і шпаркім рост аўта-транспарта прад'яўляе, аразумела, вялікія патрабаванні да яго абслугоўвання. Патрэбны гаражы, рамонтныя базы, дапаможныя прадпрыемствы. На жаль, рост усяго гэтага значна адстае ад росту колькасці машыны.

У першай пяцігодцы Савецкай Беларусі дасягнула вельмі значных поспехаў у справе папярэдняй дарожнай сеткі, на чым у сваім класе коротка спыніўся старшыня СНК тав. Галазед. Замест разбураных шляхоў, якія атрымала Со-

ветская Беларусь пасля імперыялістычнай вайны, зараз БССР перапрацаваць некалькі тысяч кіламетраў дасканалых шасейных магістралей, прычым гэтыя магістрылі на свайго становішчу з'яўляюцца аднымі з найлепшых у Савецкім Саюзе.

Мы маем каласальнейшы ўдзям прамадэскасі на барацьбу з бездарожжам. Дзесяткі тысяч рабочых сваім удзелам забяспечылі своечасовае сканчэнне гэтых магістралей. Дарогі Беларусі без перапаведчання можна сказаць, будавала ўся наша краіна.

Дарожнае будаўніцтва Беларусі, рост якога відавочны для ўсіх, разгортваецца пры самым актыўным удзеле радз раённых партыйных і савецкіх арганізацый, пры ўважлівай дапамозе з боку ЦК КП(б)Б, СНК і асабіста тт. Гікало і Галазэда.

На дарогах мясцовага значэння мы ставім пытанне галоўным чы-

нам аб забеспячэнні пад'язымі шляхамі. Удзел прапоўната нисельніцтва з кожным годам павышаецца. Калі ў 1931 годзе ён у пераходзе па прашы выражаўся ў суме 4,6 тыс. руб. то ў 1933-1934 г. ён дасягнуў 14.700 тыс. руб.

Трэба адзначыць, што з года ў год мы мелі недавыкананне плана па дарожнаму будаўніцтву. Нам трэба было правесці вялікую масовую работу для таго, каб растлумачыць насельніцтву значэнне рашэнняў партыі і ўрада аб дарожным будаўніцтве. У выніку ў 1934 годзе ўпершыню Савецкая Беларусь выканала план на 101,4 проц.

Мы спаборнічаем з Чувашыяй і іншымі рэспублікамі, і калі мы па сапраўдному возьмемся за работу па наладжанню дарог, то забяспечым першае месца ў спаборніцтве. Беларусь мае ўсе падставы для таго, каб мець узорныя дарогі. Я не сумняваюся ў тым, што мы гаваровае месца па ўзорных дарогах завоём (апладысменты).

Увагу комунальнаму будаўніцтву

З прамовы тав. ХАЙКІНА

(Загадчык гомельскім комунальдепзам)

Таварышы аб жыццёва-комунальнай гаспадарцы, трэба сказаць, што асноўным, рашаючым звяном тут з'яўляюцца планіроўка і рэканструкцыя нашых гарадоў і раённых цэнтраў. У гэтых адносінах у нас ёсць пэлы рад праблемаў. Не ўсе яшчэ гарады маюць свой план рэканструкцыі. Нашы наркаматы, асінювачы сродкі на будаўніцтва, даволі часта не стараюцца даведацца раней, ці ўзгоднена тая ці іншая пабудова з планам рэканструкцыі горада і ці можна будаваць у тым ці іншым месцы. Напрыклад, у Гомелі трэба было будаваць хлебапаканію на хлебаава-вазод, яго трэба было далучыць да гэтага новага завода,—трэба паширацца, а месца няма.

Таму пры выбары месца для той ці іншай пабудовы трэба безумоўна прытрымлівацца плана рэканструкцыі горада, каб не атрымлівалася такога становішча.

Наступнае пытанне—праектаванне і архітэктурнае афармленне гарадоў. У нас Белдзяржпраект з'яўляецца манапольнай арганізацыяй па праектаванні. І трэба адзначыць, што Дзяржпраект з пэлым радам сваіх задач не справляецца. Досыць сказаць, што, практычна буйную будову, архітэктары не маюць часу ланіа, як выконваюцца іх праекты.

У Гомелі склалі праект дома спецыялістаў. Гэта буйная будова не толькі для Гомеля, але і для ўсёй Беларусі. Мы ведаем, што такі ар-

хітэктар, як Лантбард, калі будаваль Дом урада, прымаў сам непасрэды ўдзел, кіраваў гэтай работай і т. д. А архітэктар, які складаў праект пабудовы дома спцыялістаў у Гомелі, нават не знайшоў ялістаў у Гомелі, нават не знайшоў патрэбным паглядзець, як яго праект рэалізавана ў жыццё. І калі мы настойвалі, каб ён прыехаў паглядзець, яго прысталі, а запав прад'яўляюць патрабаванне аплаціць за праезд 15 тысяч рублёў.

Аб жыллёвым будаўніцтве. Мы перажываем вялікі недахват жыллі. Пабудавалі ў Гомелі Сельмаш—прадпрыемства, якое мае 2 тысячы рабочых, і пабудавалі такі завод, нічога не зрабілі, каб забяспечыць рабочых кватэрамі. Такое-ж становішча з заводам «Пролетарыя» імя Кірава, які мае зараз 1.000 рабочых і ніводнага інтэрната для іх не пабудавалі.

За гэты год многае зрабілі па добрабыту і асяляенню горада. У парадку выканання ўмоў конкурсу паміж госветамі мы пасадзілі больш 5.000 дрэў. У Гомелі ёсць парк імя Луначарскага (б. князя Паскевіча). Гэта парк-музей. Між тым гэтай справы неадпавядае.

Апошняе пытанне—аб д'жвідацы астаткаў трушчоб, пакінутых нам царскім урадам. У Гомелі ёсць яшчэ так званы Даміхоўскі гай, яго трэба знішчыць.

Нашы гарады, нашы месцічовыя і раёныя цэнтры павінны стаць культурнымі ачагамі, узорнымі культурнымі цэнтрамі.

Нашы бацькі такога жыцця не ведалі

З прамовы тав. ФАЙНГЕНБАУМ

(Работніца фабрыкі «Окцябр»)

Наша фабрыка зараз не тая, якой яна была раней. Зараз на нашай фабрыцы налічваецца 2.000 чал. Фабрыка мае сваю сталовую, дзіда-дзяцей нашых работніц круглыя суткі.

Раней работніца пакідала сваё даця на волю лёсу. Зараз гэтага няма. Дзеці добра даглядаюцца ў яслях.

Хачу спыніцца на дасягненнях, якія мае наша фабрыка. Мы атрымалі 70 кватэр з абсталяваннем. Да XVII гадавіны Окцябрскай рэвалюцыі мы атрымалі 15.000 рублёў на рамонт кватэр работніц. Работніцы добра разумеюць палітыку савецкай улады, ведаюць на што яны працуюць. На цэхах мы праводзім культурную работу. А бацькі нашы гэтага не бачылі і не маглі бачыць. Проста не верыцца, што за такі па-

раўнальна нязначны перыяд мы маем такія дасягненні. Вось вам факт: тут дзе адбываецца з'езд саветаў, ёсць калісьці маленькі калектыв, дзе была працавала, а зараз мы маем велічэйшую пабудову—Дом урада. І так на ўсіх гарадах. Растуць нашы соўтасы і калгасы.

Ёсць у нас і недахопы, якія пераакоўваем на працы.

У Менску пабудавана вялікая электрастанцыя, якая дае нам шмат энергіі, але яна часта працуе так, што з'яўляецца тармазам у нашай працы. Частыя перабоі ў электраэнергіі адбываюцца і на нашай вытворчасці. Але гэта не перашкаджае мець нашай фабрыцы такое вялікае званне, як чырвонаястанцыя.

Усіх гэтых дасягненняў мы дабіліся дзякуючы кіраўніцтву камуністычнай партыі на чале з таварышом Сталіным.

Спрэчкі на дакладу урада БССР

НАША ШКОЛА ВЫХОУВАЕ БОЛЬШЭВІЦКУЮ ЗМЭНУ

З прамовы тав. ЧАРНУШЭВІЧА

(Народны камісар асветы БССР)

А ТРЫБУНЕ
З'ЕЗДА



Селознёва



Пушчын



Язэпаў



Гардзеева

Дазвольце на пэўных фактах, характарыстычных культурных росквіту БССР, павердзіць словы вялікага правадзіра нашай партыі тав. СТАЛІНА, што перыяд дыктатуры пролетарыята і перыяд будаўніцтва сацыялізму з'яўляецца перыядам росквіту сацыялістычнай культуры, нацыянальнай па форме і пралетарскай па зместу.

Пад кіраўніцтвам вялікай камуністычнай партыі БССР ператварылася ў краіну суцэльнай грамадзянскай. Да рэвалюцыі ў БССР было 70 проц. няграмадных. Зараз наша няграмаднасць мінулае канула ў нябыт. У 1931-32 гг. мы закончылі ўвядзенне ўсеагульнага абавязковага навучання на базе пачатковай школы. Гэтыя нашы перамогі на фронце школьнага будаўніцтва мы атрымалі ў біялагічнай барацьбе з беларускім контррэвалюцыйным нацыянал-дэмакратызмам, які імкнуўся атрымаць і тэрмазавіць большэвіцкія тэмпы культурнай рэвалюцыі ў БССР. Беларускія нацыянал-дэмакраты крочалі за адцяжку ўвядзення ўсеагульнага навучання матуючы тым, што становішча рабочых і сялян у нас яшчэ настолькі цяжкае, што яны не змогуць пратрымаць сваё дзіця ў школе на працягу 4-5 год. Наша квітнеючая рэчаіснасць, магутны рост эканамічнага будаўніцтва БССР, бясумовны рост матэрыяльнага добрабыту шырокіх мас працоўных дэкавалі правільнасць нашай лініі на ўсеагульнае навучанне, доказалі ўсю тупасць і нікчэмнасць контррэвалюцыйных нацыянал-дэмакратаў.

Зараз 80 проц. усіх дзяцей калгаснікаў і працоўных сялян вёскі ахоплены няпоўнай сярэдняй школай. На працягу бліжэйшых 2-х год мы поўнасцю завершым увядзенне абавязковага самаадукацыйнага навучання.

На падставе ажыццяўлення пастаноў ЦК ВКП(б) і СНК СССР аб школе мы за апошні год звярнулі асаблівую ўвагу на якасць навучання, каб нашы школьнікі аўдадалі ў будучым. Адна з гэтага

Аднак, сярод нас стаўніцтва БССР яшчэ ёсць выхадцы з варожых нам класаў, буржуазныя нацыяналісты, якія часамі прабуюць прычыніць дзеянне анты-пролетарскую ідэалогію, прымяняючы к дзеям фізічныя меры ўздзеяння. Мы такіх настаўнікаў знімаем з работ, некаторых аддалі пад суд. Але перад намі і надалей стаіць алжэзная задача — захаванне школы ад усіх нацыяналістычных контррэвалюцыйных уплываў, дабіцца таго, каб такіх элементаў у нашай школе не было. Перад намі вялікая работа па ўзняццю палітычнага і культурнага ўзроўня настаўніка, па павышэнню яго агульна-адукацыйнага ўзроўня.

У справе камуністычнага выхавання выключна сур'ёзнае значэнне мае дашкольнае выхаванне. Мы ўжо зараз выходзім у дзяцей сада і на пляцоўках сотні тысяч дзяцей рабочых і калгаснікаў. Значна ўзраслі культурныя запатрабаванні шырокіх працоўных мас. Сацыялістычная культура ўкараінаецца ў самую гущу працоўных мас — на фабрыцы, за варштатам, у калгаснай брыгадзе. Непамёрна ўзрасла патрэбнасць у газетах, кніжках, кіно, радыё. Нам неабходна звярнуць значна большую ўвагу на работу клубу, хатчыгання, на барацьбу за чыстую і культурную лазню, за чыстую і здаровую кватэру рабочага, хату калгасніка.

Расце мастацкая літаратура БССР, якая заваўвае сабе пачаснае месца ў літаратуры народаў СССР. Імёны нашых лепшых пісьменнікаў — Купалы, Коласа, Вядулі, Аляксандравіча, Харыка, Лынькова і інш. — вядомы працоўным усяго Савецкага Саюза. У нашай літаратуры прароблена вялікая работа па выкарчаванню карэнняў нацызмаўшчыны. Літаратура павярнулася тварам да актуальнай тэматыкі.

Не менш вялікія дасягненні мы маем у развіцці савецкага тэатра Беларусі.

Усе гэтыя факты наглядна па-

ПЕРАД НАМІ СВЕЦЯЦЬ ЯСНЫЯ АГНІ

Прамова тав. ЗЫБЛЮК

(Калгасніца калгаса «Перамога», Дзяржынскага раёна).

Таварышы! Дазвольце вас прывітаць ад імя калгаснікаў калгаса «Перамога». Калі я ад'язджала на XI усебеларускі з'езд саветаў, мяне акружылі старыя і маладыя калгасніцы і вельмі радаваліся, што нашаму калгасу выпаў такі гонар — паслаць калгасніцу дэлегатка на з'езд саветаў. Яны прасілі мяне перадаць тарачае прывітанне нашаму XI усебеларускаму з'езду саветаў. (Апладысменты).

Нашы калгаснікі перадавалі таксама палкае прывітанне нашаму вялікаму правадзіру таварышу СТАЛІНУ і тав. Крупскай (Апладысменты).

Наш калгас знаходзіцца за 5 кілометраў ад мяжы Польшчы. Не гледзячы на блізкасць мяжы, мы не баяліся запалохвання кулацтва і першымі пашлі ў калгас. Мы ведалі, што савецкая ўлада і абарона яе — Чырвоная армія не дапусцяць тоўстапузых буржуаў і памешчыкаў на нашы калгасныя палі. Мы ўзяліся смела за працу і сталі будаваць буйную гаспадарку. Пабудавалі мы два гумнік, лазню, сучасную для ільну, два кароўнікі, дзве канюшні.

Калгас арганізаваўся з самых беднейшых гаспадарак, а зараз ён з кожным годам мацее, стаў большэвіцкім, а калгаснікі заможнымі. Гэта атрымалася дзякуючы кіраўніцтву палітдэлега МТС. У нас у палітдэлега тав. Кроль, які добра кіруе і лапамагае нам, і мы яго слухаем.

Мы не мелі ніводнай абагуленай каровы, ніводнай абагуленай свінні, а зараз маем 30 галоў буйнай рагатай жывёлы, 35 свіней і 27 копей.

Зараз у нас завершана суцэльная калектывізацыя, няма ў нас ні аднаго аднаасобніка. Мы ўсе —

роўныя калгаснікі і ўсе разам будзем новае жыццё.

У гэтым годзе мы атрымалі на працягненне на 7 фунтаў зернявых, а бульбы на 15 фунтаў. Я атрымала свой хлеб і прывяла на кватэру, ссыпала ў скрыні. Прыплі мае дзеці і вельмі радаваліся. Да мяне і падыходзіць мая 7-гадовая дачка і гаворыць: «Мама, калі ты пачнеш па з'езд саветаў, ты там раскажы, што мы шмат атрымалі хлеба».

Я раней жыла ў памешчыка, не бачыла ў сябе не толькі хлеба беллага, але і чорнага, ела мякіну. А зараз я атрымала 40 пудоў жыта, 33 пудоў пшаніцы, 18 пудоў ячменю, 8 пудоў гароху (Апладысменты).

У нашым калгасе ёсць вялікія дасягненні. Працуе ў нас палітрук. Мы раней былі цёмныя жанчыны працавалі ў памешчыка, які нас мучыў і адзекаваўся. А зараз нас усяму навучаюць. Зараз мы жывем у вялікай радасці, і перад намі свецяць ясныя агні, бо мы ніколі не бачылі і не спадзяваліся бачыць такое жыццё. Наша жыццё калгаснае — радаснае, вясёлае. Але мы будзем працаваць яшчэ лепш, каб зрабіць усе нашы калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі (Апладысменты).

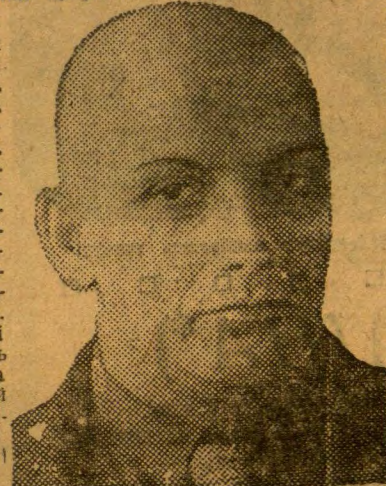
Мы павінны былі вывезці 400 куб. метраў лесу, а мы вывезлі 540. Я сама ездзіла ў лес, не гледзячы на мароз 37 градусаў. Я радавалася нашаму вясёламу большэвіцкаму жыццю, якое нам дала савецкая ўлада. Я з радасцю выконвала дзяржаўныя абавязкі. Я ездзіла разам з мужчынамі, вывозіла ў дзень па 4 куб. метры дроў.

Я хачу сказаць, як мы рыхтуем ся да вясновай сяўбы. У нас палыхтавана ўсё. Насенне ачышчана на трыеры, ссыпана ў сухое памяшканне, правярана на ўсхожасць. Кішчэ няма. Інвентар у нас увесь адрамантаваны, змазан, састаўлены ў сухім памяшканні. (Апладысменты).

БЕЛАРУСЬ ЗАХОДНЯЯ І БЕЛАРУСЬ СОВЕЦКАЯ

З прамовы тав. М. КЛІМОВІЧА

(Старшыня праўлення савецкіх пісьменнікаў БССР)



Сярод прывітанняў, атрыманых нашым з'ездам, я хачу адрозніць увагу на адно: на прывітанне кампартыі Польшчы, Заходняй Беларусі і Зах. Украіны. З глыбокага падполля, ад імя многіх тысяч ланцужыц, нашых братоў па класу, даслаўся яно сродна ўсебеларускі з'езд, каб алжэ прывітаць на ўвесь свет славай нашаму гераічнаму змаганню і нашым перамогам. І калі мы чулі гэты прывітанне, як тады, калі ішлі на з'езд, перад нашымі вачыма былі дзве Беларусі — адна Заходняя Беларусь, другая наша, Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка — Беларусь.

Адна — Заходняя, якая за 15 год не толькі ні на крок не пашла наперад у савецкую культуру і добрабыт працоўных, а наадварот, у выніку драпежніцкага панавання ў мясцовага і немаскоўскага кулацтва, памешчыкаў і буржуазіі, перажывае самае цяжкае становішча, якое не можа ісці нават у параўнанне з чорнай памяццю дзямі панавання парызму. Сацыяльны і нацыянальны ўціск працоўных дасягае там небывалых рамераў і небывалага цяжару. Школы закрыты, родная мова забаронена, лепшыя сыны рабочага класа і рэвалюцыйнага сялянства пакуюць у турмах.

І другая Беларусь — Савецкая Сацыялістычная Рэспубліка — стаіць паруч з той, Заходняй, але розніца ад яе, як дзень розніца ад ночы. Тут квітнее культура, тут сьвітаюць гмахі гігантаў-заводаў, тут шырацца калгасныя палі, тут з кожным годам ідзе па ўздым добрабыт працоўных горада і вёскі.

І цікава. Тую Заходнюю Беларусь, забітую і цёмную, сцякаючую крывёй услужаюць падгалоскі польскага фашызма — беларускія нацызмы, які свой ідэал дзяржавы. Зразумела, яны гэтага не робяць аднаго, бо ім за гэта заплюе воцкі кожны працоўны. Аднак шалёныя кожны працоўны. Аднак шалёны на брэшчы на Савецкі Саюз, на Савецкую Беларусь і ўносячы за злоты сваю лепшую палітыку на СССР.

шышоў перыяд, якая выходзіла ў Зах. Беларусі. Не гаворачы ўжо пра міжрэчасць падобных выданняў, трэба дзіўніцца той бяздальнасці, той бязглузды, якая ў гэтых выданнях дзіўна, ад якой нісе тупым смуткам. Заходняя Беларусь мае вясцючую пралетарскую літаратуру. Гэта літаратура кампартыі і палітычна-культурных не маладых рэвалюцыйных пісьменнікаў. Не дайце, што вельмі часта іх голас — голас маладой рэвалюцыйнай музы мы чуем з-за крата фашысцкіх турмаў і концлагераў.

Зусім іншае мы бачым у нас. Возьмем галіну літаратуры, у якой мне прыходзіцца працаваць. Усё перамагаюча праўда большэвізма перацягнула на наш бок, на бок пролетарыята, нават тых, якія ў свой час заблудзіліся, або былі атручаны чадом нацыяналізма. На наш бок стала ўсё, што было чэснага і талентлівага сярод пісьменніцкай інтэлігенцыі. На той бок барыкада сталі толькі біздары і п'яніцы тыпу Нікановіча, Лужаніна і інш.

Нашы літаратурныя кадры значна выраслі ідэйна і мастацкі. Варта напамінаць вам апошнія творы Аляксандравіча, Іаі Харыка, вярта ўспомніць пра д'эс, тав. Крапіну «Канец дружбы» і тав. Чорнага «Бачкаўшчына», каб характарызаваць рост нашай літаратуры, і не толькі беларускай, але і ўкраінскай, польскай і іншых народаў, што населяюць БССР.

Да рэчы, аб тым магутным літаратурным паходзе, які разгарнуўся ў сродках калгасаў БССР. Мастацкая літаратура ўваходзіць у быт калгаснікаў самых глухіх куткоў краіны.

Вось гэты рост культуры і нашы

НА ТРЫБУНЕ
З'ЕЗДА



Калабной



Шыфрына



Іванов



Зыблон



Ушакоў



гэтым мы пачае не дабіліся рашучых поспехаў.

Расце актыўнасць нашай савецкай вучнёўскай моладзі.

Адказнейшую пачасную ролю ў будаўніцтве сацыялізма адгрывае савецкі настаўнік, які выхоўвае, фармуе новага чалавека — будучага работніка бяспласавага сацыялістычнага грамадства. За апошнія гады значна вырасла наша настаўніцкая армія. Замест 5.600 настаўнікаў у 1914 годзе мы маем зараз у школах 26.000 настаўнікаў, асноўная маса якіх шчыра і аддан працуе ў школе і прымае актыўны ўдзел ва ўсім сацыялістычным будаўніцтве.

Урадавае вышэйшае вучэбна-педагагічнае ўстанова дзяржавы ў БССР, аграмадны перамога, атрыманыя намі на ўсіх участках культурнага будаўніцтва, якія сталі магчымыя толькі ў выніку Окцябрскай рэвалюцыі, у выніку муглой палітыкі нашай партыі і яе правадыра тавадыша **СТАЛІНА**. (Апладысменты).

БАЙЦЫ АВАЛОДВАЮЦЬ ТЭХНІКАЙ

Промова тав. **УШАКОВА**

(Чырвоная армія)

Тыя поспехі, якія прадэманстравалі і дэманструе яшчэ сёння XI з'езд саветаў БССР з гэтай трыбуны, гавораць аб тым, што яны дасягнуты выключна дзякуючы праціўнай генеральнай палітыцы нашага Цэнтральнага Камітэта на чале з яго любімым правадыром тав. Сталіным. (Апладысменты).

Наша рабоча-сялянская Чырвоная армія і Чырвоны паветраны флот за прайшоўшчы перыяд і асабліва за перыяд 1934 года маюць таксама немалую колькасць поспехаў, немалую колькасць перамог, дасягнутых на фронце баявой і палітычнай падрыхтоўкі.

Іх вельмі выразна таварыш тав. Варашылаў на ХVII партз'езде.

Чырвоная армія паспяхова авалодвае тэхнікай. Перыяд вучобы 1934 года паказаў як гэтай тэхнікай мы аўдалі. Нельга не напамінаць XI з'езду саветаў БССР аб чэлюскінскай эпопеі, калі ў надзвычайных умовах нашымі савецкімі лётчыкамі, лятаючымі на нашых савецкіх машынах, было выратавана 109 чал. чэлюскінцаў (Апладысменты).

Нельга не адзначыць такога факта, калі за 1934 год наша эскадрылья, злятаўшая ў Польшчу, у Парыж, у Італію, зрабіўшы амаль кругасветнае падарожжа на нашым чынным шары, вярнулася на тэрыторыю нашых савецкіх праніц без малейшага пашкоджання апарата. Гэта гаворыць аб тым, што тэхнікай, уручнай рабочым класам, байцы рабоча-сялянскага паветранага флота аўдалі на сёнешні дзень як трэба, як гэта даручыў ім рабочы клас.

Задачы, якія пастаўлены нарком тав. Варашылавым у 1935 годзе, мы пачае не дабіліся рашучых поспехаў.



Тав. ГАЛАДЗЕД у групе дэлегатаў з'езда.

Ажыццяўленне ўказанняў ЦК КП(б)Б забяспечыла перамогу

Промова тав. **КАЛАБКОВА**

(Дырэктар фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі»)

Таварышы! Ад X да XI з'езда саветаў нас аддзяляюць 4 гады барацьбы за вялікі план работ, план таварыша Сталіна. Гэтыя 4 гады непазнавальна змянілі твар Савецкага Саюза.

Сярод агульнага росту народнай гаспадаркі мы бачым, як у нас, у краіне, расце паякая прамысловасць, забяспечваючы ўздым работы і лёгкай прамысловасці. У сістэме лёгкай прамысловасці значна пашырыўся асартымент вырабаў, і палепшылася якасць выпускаемай прадукцыі.

Віцебская прамысловасць таксама дабілася значных поспехаў у рабоце. Гэтыя поспехі заваяваны ў рэзультата ажыццяўлення ўказанняў ЦК КП(б)Б і асабіста тав. ГІКАЛО. Перадам у рабоце наступіў іменна пасля выданага рашэння ЦК КП(б)Б аб рабоце віцебскай партарганізацыі. Такія буйнейшыя гіганты, як фабрыка «КІМ», «Сцяг індустрыялізацыі», у рэзультата рэалізацыі рашэння ЦК КП(б)Б у гэтым годзе датэрмінова выканалі свае праграмы, прычым якасць прадукцыі значна палепшылася.

У сваёй рабоце мы змагаліся штодзінна за выкананне ўказанняў таварыша Сталіна — аўдаць тэхнікай сваёй вытворчасці і сёння мы маем 60 проц. рабочых і інжынера-тэхнічнага персонала, якія ўжо адлілі экзамен на аначок «ЗОТ».

Нашы поспехі відавочны. Аднак, мы не павінны забываць і аб тым, што ў 1935 г. трэба прапанаваць лепш, чым прапавалі ў мінулым годзе. Гэта значыць, не толькі аўдаць мінімумам тэхнікай, але і забяспечыць кіраўніцтва ўсіх азначаных адсюль трэба мець тэхпромплан на кожным прадпрыемстве. У Віцебску ёсць рад прадпрыемстваў, якія маюць тэхпромплан, але напрыклад, наша фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі» тэхпромплану яшчэ не мае. Мы запэў-

няем з'езд, што ў бліжэйшыя дні складанне тэхпромплану закончыцца. Гэта — важнейшы фактар аўладання тэхнікай кіраўніцтва, гэта гарантыя лепшай работы і датэрміновага выканання плана 1935 года.

Я хацеў-бы звярнуць увагу з'езда на тыя недахопы, якія ёсць у прамысловасці і якія неабходна ліквідаваць. Галоўнае — недахопы планавання. Мы ўжо ўступілі ў 1935 г. у прадпрыемствы яшчэ не маюць канчатковых лімітаў і зваротнага плана. На другое, я лічу, што Соўнарком і Наркомсінтэзу пры дзеіцы сур'ёзна заняцца пытаннем работы Белэнерга, бо на шляху выканання плана Белэнерга ўжо надзвычай часта становіцца на дарозе. Драння падатка электраэнергіі тэрмінову работу прамысловасці не аднаго Віцебска, але і прамысловасці Магілёва, Гомеля і Оршы.

У Віцебску ядрэніна працуе комунальная гаспадарка. Але пытанне каналізацыі і пабудовы ачышчальных сааружэнняў у тытульных спісах 1935 г. і ў планах прамысловасці, і ў плане гарадской гаспадаркі ярка і чотка не адлюстравана.

Рабочыя Віцебска часта лаюць горасвет, і ў прыватнасці мяне, як дэлегата горасвета ад фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», за тое, што да гэтага часу яшчэ не скончана пабудова пральні. НК комунальнай гаспадаркі вельмі зацікава будаўніцтва.

Трэба таксама значна палепшыць рабочае жыллёвае будаўніцтва з тым, каб палепшыць рабочых да прадпрыемстваў.

Мы ставім перад сабой задачу дабіцца, каб у 1935 г. прамысловасць і сельская гаспадарка Віцебшчыны занялі першае месца ў БССР.

ЗМЯЦЁМ З ЗЯМЛІ УСІХ ВОРАГАУ

Промова тав. **ГАРДЗЕЕВА**

(Калгасніца Чэрыкаўскага раёна)

Таварышы! Наша Савецкая Беларусь, наша родная краіна дасягнула вялікіх поспехаў. У нас пабудавана шмат фабрык, заводаў, калгасаў і соўтасаў.

Хачу таксама раскажаць пра свой Чэрыкаўскі раён.

Наш раён, як і ўся БССР, датэрмінова выканаў план хлебапаставак. Мы, калгаснікі, ідзе да заможнага жыцця. Чэрыкаўскі раён мае 36 трактароў, якія выпушчаны нашымі заводамі.

У нас ёсць многа школ, ёсць дзясяцігодка і семігодка, у якіх навучаюцца нашы дзеці.

Я хачу сказаць аб сваім радасным жыцці ў калгасе, у якім я стала заможнай. Раней я была бяднячкай, я мела хлеба толькі да новага года, а зараз я маю на два гады хлеба. (Апладысменты).

Нашы калгаснікі атрымалі на прападзень па 5 кгр зярна, 15 кгр бульбы. Раней наша жанчына была цёмная, была няроўнапраўная, а зараз мы свабодны. Тав. **Ленін** сказаў, што кожная кухарка павінна ўмець кіраваць дзяржавай, і мы да гэтага ідзе шпарым крокамі. Зараз я пашла вучыцца на курсы і разумею, што мне дае савецкая ўлада — яна вядзе нас да радаснага светлага жыцця.

Я хачу запэўніць, што ўсе нашы жанчыны і мужчыны гатовы да рашучых адпор тым капіталістам і памешчыкам, якія захочуць пачынаць нашу мірнае будаўніцтва. Мы змянем іх з зямлі. (Апладысменты).

Даму 300 высокакасных варштатаў

Промова тав. **ДРАБЫШЭУСКАГА**

(Дырэктар завода імя Кірава)

Рашэннем майскага пленума ЦК КП(б)Б наш завод быў занесен у спіс адстаючых прадпрыемстваў. У мінулым завод «Комунар» прапаву надзвычай дранна. Майскі пленум ЦК КП(б)Б абавязаў калектыў завода, партыйную арганізацыю накіраваць максімум увагі на ўздым завода.

Рэалізуючы рашэнні пленума, дзякуючы асабістым указанням тав. Гікала, дзякуючы асабістым указанням тав. Чэрыкава, які наведваў завод, мы дабіліся пералому ў рабоце. Дружная работа калектыва завода забяспечыла датэрміновае выкананне плана. Мы далі звыш плана на 314 тысяч руб. прадукцыі, асабліва цэлы рад складаных варштатаў (якія раней прывозіліся з-за мяжы).

У 1935 г. перад кіраўцамі стаяць вялікія задачы. У 1934 г. мы асвоілі і выпусцілі 100 варштатаў. На 1935 год нам далі план у тры разы больш. Перад намі стаяць задачы выпусціць 300 складанейшых варштатаў. Калектыў завода імя Кірава гэты план прыняў на бальнівышкі. Мы не сумняваемся, што пры той дапамозе, пры тым моцным кіраўніцтве, якое мы атрымліваем з боку ЦК партыі, з боку Наркамата мясцовай прамысловасці, з боку нашага гарадскога камітэта партыі, безумоўна з гэтымі задачамі справімся.

Наш завод набывае становішча адзінага завода на варштатабудуіцтве ва ўмовах Беларусі. Калектыў пачаў будаваць з 1930 г. новы так званы механазборачны цэх. І як гэта не дзіўна, я павінен перадаць, што гэты цэх яшчэ сёння не гатоў. Гэты цэх рашае поспех работ 1935 года. Будаўнічыя работы скончаны, але вось Белдзярбуд, які пабудоваў да гэтага часу не адзін фабрыку і не адзін завод і

беларускія паліцыя-фа-шымсты не могуць утаіць ад прапоўных таго, якой была-б Беларусь, каб напда-мам удалося стварыць «сваю дзяржаву». Яна была-б такою, якую «зараз ёсць Заходняя Беларусь» — лонія польскага фашызма, краіна тымма і шыбені. Мне прыходзілася чытаць тую пацыянал-фа-

рэніе дыйназавы літаратуры, трабуючы ад савецкіх пісьмннікаў высокай ідэалагічнай вытрыманасці, спадучанай з высокай мастацкай якасцю. Гэтага мае права патрабавань ад нас гаспадар зямлі беларускай — XI з'езд саветаў. Гэта патрабаванне мы абавязаны абавязваемся выканаць.

Пролетарскі баявы інтэрнацыяналізм — вось сныт, пад якім ідзе на ўздым усе наша сацыялістычнае будаўніцтва і пад якім ідзе на ўздым частка гэтага будаўніцтва — савецкая беларуская літаратура, літаратура ўсіх народаў, што насцяляюць БССР. (Апладысменты).



Драбышэўскі



УЗНЯЮСЯ ПАЛІТЫЧНЫ УЗРОВЕНЬ РАБОЧЫХ

Промова тав. **ШЫФРЫНОЙ**

(Работніца завода «Большевік»)

У сваім дакладзе тав. Галадзед ахарактарызаваў тыя велізарныя дасягненні, якія мае ўся краіна за час ад X да XI усебеларускага з'езда саветаў.

Я хачу спыніцца на тым, як наш завод прышоў да XI з'езда саветаў.

Мы на працягу 5 год выконваем свой промфінплан. У 1924-27 гг. мы выпускалі прадукцыі 688.837 тон, а ў 1934 г. далі прадукцыі 1.424.321 тон. Мы змаглі выпусціць такую колькасць прадукцыі на аснове рэканструкцыі нашых заводаў, на аснове аўладання тэхнікай. За 1934 год у нас ахоплены тэхва-чобай 333 чал., адала экзамен 329 чал.

У парадку падрыхтоўкі да XI з'езда саветаў мы заключылі сацыялістычныя брыгадныя і індыўідуальныя дагавары і ўзялі на сябе абавязак даць прадукцыі звыш плана на 225 тыс. руб.; далі-ж на 246 тыс. руб. Значыць, мы свай абавязак перад дзяржавай выканалі.

Побач з выкананнем вытворчых паказальнікаў узняўся і палітычны ўзровень нашых рабочых. Учора ў

сваім дакладзе тав. Галадзед ужо ахарактарызаваў выступленне Галенды на нашым заводзе. У сваім дакладзе аб апошніх рашэннях пленума ЦК ВКП(б) Галенда стараўся працягнуць традзіцка-зіноўеўскае ўстапоўку аб тым, што ўвадзненне картачнай сістэмы ў 1929 годзе тлумачыцца бясілледам партыі супрош

куладкай стыхіі. Калі-ж рабочыя задалі яму пытанне, які ўдзел ён прымаў у традзіцка-зіноўеўскай апазіцыі, ён адказаў: «Я не прымаў на сход чытаць сваю аўтабіяграфію, і наогула гэта не па сутнасці майго даклада». Ясна, што лепшымі рабочыя нашага завода змаглі сарваць маску з гэтага двурожніка.

У сувязі з падлым забойствам Сергя Міронавіча Кірава ўрад Беларусі па просьбе калектыва завода перайменаваў наш завод «Комунар» у завод імя Кірава.

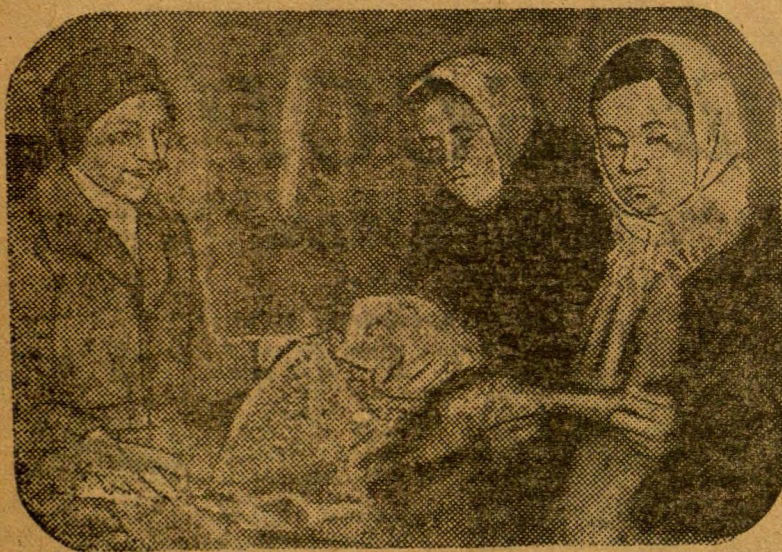
Гэта абавязвае нас прапавуць па-кіраўскаму, патроіць увагу, патроіць класавую пільнасць у нашай практычнай рабоце, — заявілі нашы старыя рабочыя, лепшыя ударнікі завода.

Ад імя ўсяго калектыва рабочых завода імя Кірава заявляю XI з'езд саветаў БССР, што план 1935 года будзе выканан нашым датэрмінова, што мы дамо краіне яшчэ 300 лепшых высокакасных варштатаў, не ўступаючых якасцю варштатам замежным.

Няхай жыве XI усебеларускі з'езд саветаў!

Няхай жыве і мацнее наша комуністычная партыя (большевікоў), узначальваемая лепшым большевіком усяго свету таварышом Сталіным!

Няхай жыве наша КП(б)Б і кіраўнік яе таварыш Н. Ф. Гікало! (Апладысменты).



Делегаты з'езда саветаў ва ўнівермагу выбіраюць тавары.

УКРАЇНА*)

Україна, цвече любі,
Сонцам гадаваны,
У мінулым прай нивоці,
Бурганю, кайтаню.
Панавалі, катавалі
Гетманы, царыцы
І пань твай крывёю
Не жалелі ўціцца.
Знасла ты найны сусветнай
Вялікае гора,
Кроў цякла твай людзінаў,
Як Дняпро ў мора.

Україна, цвече любі,
Чараўнічай сілы,
Раволонцы з Усходу
Мябе абудзіла.
Абуціла, а на іліку
Паўстаў вораг дакі —
Скарападскія, Петлюры
Ды Махно, Дзєнін.
Запылаў твой стая шырокі,
Паўставала гора, —
Палікала кроў старай сцєжкай,
Як Дняпро у мора.

Україна, Україна!
Глянь ты, азірнісь:
Як першела, паўставала,

Як імгнєнсья ў высі.
Шлях твой ясны, як пшавіцы
Залацісты колас,
А людзей твайх працоўных
Звонкі, смєлы голас.
Па Дняпру тваім свабодным
У самае мора
Плывуць горда паракорды,
Не знаючы гора.

Україна! Табе вораг
Нїякі не страшае, —
Сцяг твой роўны паміж роўных
У Саюзе нашым.
Ты будуєш сабе пчасце
Пад сцягам чырвоным,
Як рєспублікі ўсе нашы,
З поспєхам цудоўным.
Хто ж паміжнецца табе здрадзїць-
Зноў калаць малілу, —
У Дняпры сваім патопіш
Варожыя сілы.

ЯНКА КУПАЛА.

Менск, 16-І—35 г.

*) Гэты верш напісан па запрашєнню ЦО КП(б)У «Комуніст» для нумара, прысвєчаньа адкрыццю ўсєсаюзнага з'єзда саветаў.

АБМЕРКАВАННЕ ПЫТАННЯ АБ ЗВАРОЦЕ СААРА ГЕРМАЊІ ВЫСТУПЛЕННЕ ТАВ. ЛІТВІНАВА

ЖЭНЕВА, 18 студзеня. (БЕЛТА). Учора на вятэрнім пасяджєннї савета Лігі нацый, прысвєчаным звароту Саара Германіі, выступілі: Лаваль (Францыя), Ідэн (Англія), тав. Літвінаў, Камєрніцкі (Польшча), Мунк (Данія), Осуєкі (Чэхаславакія) і старшыгстваўным міністр замежных спраў Турцыі Тэфік Рушчюарас.

Лаваль заявіў, што рашєннем аб звароце Саара Германіі ролі савета Лігі нацый не вычєрпавєцца. Астєця яшчє вырашыць многа важных і складаных праблєм, звязаных з практычнай перадачай кіравання вобласцю Германіі, і лїквідацый не сучаснай пабудовы.

Францыя — сказаў далєй Лаваль — не закрыє сваїх граніц для саарскіх бежанцаў, аднак, яна лїчыць, што пытаньне аб гэтых бежанцах мае міжнародны характар і вырашєнне яго адлєжыць да кампєтанцый Лігі нацый. Французскі ўрад зараз жа прадставіць савету Лігі нацый свой мємарандум па гэтым пытанню. Гаворачы аб залєўненнях Гітлера аб тым, што пасля лїквідацыі саарскага пытаньня паміж Германіяй і Францыяй не застаецца ніякіх тэрытарыяльных спрэчак, Лаваль заявіў: «Сапраўднае аблїжєнне паміж абодвума нашымі краінамі бєдз адна з істотных умоў для дзєйснага гарантавання еўрапейскага міру. Францыя міралюбіва, але гісторыя паказала ёй, што яна павінна жыць у безапаснасці. Другіх народаў маюць такія ж правы. І для таго, каб адшукваць элементы гэтай безапаснасці, нї алїян ўрад не павінен хістацца прыняць удзел у заклєчатцї пактаў, мєтай якіх якраз і з'яўляецца забеспєчєнне кожнай краіне неабходных узамєжных гарантаў.

Разам з тым, мы павінны падакрєсліць, што Францыя будзе прадаўжаць сваю палітыку міру ў рамках Лігі нацый.

Выступіўшы пасля Ідэна тав. М. М. Літвінаў сказаў: «Пры першым абмєркаванні ў савет Лігі саарскай праблємы я ўжо меў вынадак указваць на асаблівасць майго становішча ў якасці прадстаўніча краіны, якая заклїкана ўдзєльніцца ў развязцы вялікай гістарычнай дзєі, звязьа якой адбываецца без яе. Я малу таму адчуваць сябе свабодным ад такіх адчуванняў, якія могуць перажываць другія члены савета, ма-

ючы дачыненнї да ўказанай мною дзєі з пачатку яе ўнікнення.

Я адчуваю аднак асаблівєе задавалєнне ад таго, што мы можам сьбїня зарэгістраваць выпадак удачнага прымянення права самавызначєння народаў, якое прадстаўляе сабой адзін з асноўных прынцыпаў міжнароднай палітыкі майго ўрада. Прымянєнне гэтага прынцыпу павінна мець на ўвазе, галоўным чынам, вызначєнне нацыянальнасці і дзяржаўнай прыналежнасці большасці насельніцтва пєўнай тэрыторыі. Гісторыя хацєла, каб была правєдзєна правєрка нацыянальнасці саарскага насельніцтва. Гэта правєрка дала рэзультаты, якія кладуць канєц усьякім сумнєнням, калі такія і існавалі ў нацыянальнай прыналежнасці Саарскай правінцыі.

Ад савета Лігі нельга чакаць, каб ён пры атрыманых рэзультатах удаваўся ў пытаньне, чаму і па якіх суб'єктыўных меркаваннях саарцы галасавалі. Калі, як некаторыя думалі, у саараў малі быць асабля меркаванні, якія ідуць у іным напрамку, чым нацыянальныя, то адкіданне імі гэтых меркаванняў толькі павысїць значєнне галасавання з чыста нацыянальнага пункту глєдзання. Саарцы агромнай большасцю ясна казалі, што яны хочуць аставіцца германцамі і падзєліць ва ўсім лєс сваіх суайчыннікаў, і нам не астєецца нічога іншага, як склїпіцца перад гэтым рашєннем і павіншаваць германскі народ са зваротам у яго лєна яго саарскіх сыноў.

Разам з тым, мы павінны па жалє, канстатаваць, што гэты шлях далєкз яшчє не зусім вольны ад такіх камнєй і што, наадварот, іх астєецца яшчє даволі многа і што над устрєнєннем іх прыдзєцца яшчє ня мала папрацаваць усім прыхільнікам міру. Мы павінны прызнаць, што мір не раскідан і не раздроблєн у розных частках зємнага шара або Еўропы, што цєластаткова падабраць пасасобныя каналікі яго і што да яго нельга ісці завулкамі нї пры ватнымі дарогамі, адкрытымі для адных і закрытымі для другіх. Мір непадзєльны, і ўсє шляхі да яго

ведучы па адной вялікай шырокай дарозе, на якую павінны ўступіць усє краіны. Час прызнаць, што няма безапаснасці толькі ва ўласным міру і спакоі, калі не забяспєчан мір сусєдзай — бліжкіх і далєкіх.

Мы павінны не толькі самі ўсвєдамляць гэта, але і растлумачыць тым, якія, гаворачы часам аб міры, самі маюць і хочуць другім павязць зусім фальшывыя ўяўлєннї аб ім. Неабходна таксама ўсвєдамляць і раз'ясняць, што ў сучасны момант мір не можа быць забяспєчан толькі суб'єктыўнымі выказваннямі і дэкларацыямі тых нї іных дзяржаўных людзей. Мы акажам дзяржаўнаму міру, калі дамо сябе ўважквєць такімі палітыфісцкімі дэкларацыямі. Мір павінен быць арганізаван і можа быць арганізаван у рэзультатє калектыўных намаганняў і калектыўных матэрыяльных гарантаў. Калі, як я спадзєюся, пададзї 13 студзеня, якія адбыліся ў поўнай адпавєднасці з міжнароднымі абавязавальцтвамі, пры поўнай опрыяльнай садзєйнасці міжнароднай арганізацыі, дапамогуць пралїкнєнню выказаных мной палажєнняў у свєдомасць усіх народаў, усіх дзяржаўных людзей, то мы можам сказаць сабе, што мы прымаем сьбїня сапраўды рашєнне велізарнага гістарычнага значєння.

Астатнія аратары абмєркаваліся, галоўным чынам, прывітаннямі і выказаннем задавалєння па поваду рэзультатаў саарскага плєбісцыту.

Пасля гэтага савет Лігі зацвєрдыў прадстаўлєны Алаїзі дэклад «Камітэта трох», у якім прадуглєджавєцца, што Саарская вобласць павінна быць з сакавіка 1935 года перададзена Германіі. Разам з тым савет Лігі нацый даручыў «Камітэту трох» разам з германскім і французскім урадамі і ўрадавай камісіяй Саарскай вобласці выпрацаваць неабходныя мємпарымєствы ў сувязі з лїквідацый сучаснай пабудовы вобласці. У выпадку, калі па гэтым пытанню не будзе дасягнута пагаднєнне да 15 лютага 1935 года, камітэт павінен прадставіць сває меркаваннє савету Лігі, які прыме неабходныя рашєннї ў адпавєднасці з Версальскім дагаворам і спецыяльнымі абавязавальцтвамі, прынятымі на сабе Вєрлінам і Парыжам у сувязі з плєбісцытам.



Новая электрапліта для сталовых і фабрык-кухань, сканструяваная ў Акадэміі комунальнай гаспадаркі. Электрапліта складаецца з двух сэкцый, якія награвалюцца і заляваюцца адна ад другой. Страва на электрапліце жарыцца роўнамерна са значнай эканоміяй тлушчу. Праведзеныя звыш 100 вопытаў у навукова-даслєдчым інстытуце грамадскага харчавання паказалі, што абжэрка 100 калет абыходзіцца ў 6 копеек. Устаноўка электрапліты пазбавляе ад дыму і копаці ў кухні.

НА ЗДЫМКУ: прафєсар інстытута грамадскага харчавання т. ВІЛЕНКІН (справа) і інжынер-тэхнолаг тав. СПІВАКОЎ даслєдуюць смак і якасць стравы, прыгатаўляемай на электрапліце.

Па Совецкай Беларусі

НАПЯРЭДАДНІ ЛЕНІНСКІХ ДЗЭН

Да лєнінскіх дзєн і 30-годдзя рэвалюцыі 1905 года ў музеі рэвалюцыі БССР адкрываецца новы аддєл. У фотаадымках, экспанатах, дыяграмах і мастацкіх карцінах будучы пакааньн ўвєсь ход падзєй рэвалюцыі 1905 года, год рэакцыі і рэвалюцыйнага ўздыму.

У гомельскім музеі імя Луначарскага рыхтуецца выстаўка «11 год без Лєніна па лєнінскому шляху».

Шырока разгарнулася падрыхтоў-

ка да лєнінскіх дзєн на прадпрыемствах Гомєля. На фабрыцы «Комінтэрн» на пашыраным пасяджєннї парткома оумєсна з актывам былі заслуханы справадачы камуністаў лєнінскага набору. Па цєхах праводзіцца гутаркі. На фабрыцы «Праца» арганізуюцца выстаўка, прысвєчаная Лєніну. На кватэры ў рабочага Ляўдэрмана будзе праведзєн вєчар ушаньіаў аб Лєніне.

ВЫСТАЎКА „АХОВА ЗДАРОУ'Я БССР ДА З'ЄЗДА СОВЕТАЎ“

У Беларускам інстытуце фізіятрыі адкрываецца вялікая выстаўка «Ахова здароўя БССР да з'єзда саветаў». Акрамя пяматлікіх дыяграм і фотаадымкаў выстаўлены ўзоры вытворчых фабманпэўчых заводаў, пратэзнай майстэрні і інстытута мікрабіялогіі. Адкрыт спецыяльны пакой мацєры і дзїяцїі.

Кожны дєлєгат з'єзда атрымае ад Наркамата аховы здароўя хатнюю аптэчку і бібліятэчку з 12 кнїг па пытаньнях аховы мацєрынства і дзїцїі.

НОВЫ ДЗІЦЯЧЫ САНАТОРЫЙ У КРЫНКАХ

У аднаку ХІ усебеларускага з'єзда саветаў у Крынках (Старадарожскі раён) адкрыт новы санаторый для сухотных дзїццяў на 110 коек. Санаторый добра абсталяван і забяспєчан усімі відамі лєкарвай дапа-

ГОМЕЛЬСКАЯ ТЭЛЕФОННАЯ СТАНЦЫЯ УСТУПІЛА У ЭКСПЛААТАЦЫЮ

У падарунак усебеларускаму з'єзду саветаў 16 студзеня ў Гомєлі пущана новая магутная тэлефонная стаяцья. Стаяцья абсталявана па апошнїм слову тэхнікі апаратурай, выпушчанай савєцкімі заводамі.

З пускам новай стаяцїі забяспєчавецца беспєрабойнае абслуджыванне горада і раёна тэлефоннай сувяззю.

ЗЛЄТ ЦЫРУЛЬНІКАЎ МЕНСКА

16 студзеня ў памяшканнї Дзяржаўнага дзєржэскага тэатра адбыўся першы злєт цырульнікаў Мєнска. Прысутнічала звыш 800 чалавєк работнікаў цырульняў і ўдарніаў фабрык і заводаў.

Злєт намєціў рад практычных мєрапрымєстваў па пальпшєнню работ цырульняў і перапараванню іх ва-

ПРАЦОУНЫЯ БССР—СВАИМУ ГАСПАДАРУ—ХІ З'ЄЗДУ

Завочныя спрэчкі па дакладу тав. Галадзєда і прамовє тав. Чарвякова

РАШЭННЕ ПА ПАРАГВАЙСКА-БАЛІВІЙСКАМУ КАЊФЛІКТУ

ЖЭНЕВА, 17 студзеня. (БЕЛТА). Учора адбыўся пасяджєнне кансультанцыйнага камітэта па парагвайска-балівійскаму канфлікту.

Камітэт заслухаў дэклад падкамітэі, вылучанай для вызучєння адказу Парагвая на рэкамєнданнї лі-

ФАШЫЗАЦЫЯ ЭСТОЊІ

ТАЛІН (Рэвель), 18 студзеня (БЕЛТА). Прэзідэнт рэспублікі Пятэ выступіў па сходзе 1300 урад-стаўнікоў цэнтральных і мясцовых органаў улады з прамовай, у якой

ВЫКАРНІЦЬ ПАДОНКІ АНТЫСОВЕЦКАЙ ГРУПЫ РЭЗАЛЮЦЫЯ БАЙЦОЎ ГЕРМАНСКАГА ПАДПОЛЛЯ

ЦЮРЫХ, 18 студзеня. (БЕЛТА). Бєрлінскі і Гамбургскі абласныя камітэты КПГ, а таксама партыя рад-

каў перададзі цыгульні 2-га аддзя-

Злет паслаў прыняццям ХІ усебеларускаму з'езду саветаў.

ных Менгаркома КП(б)У
у „ХІ год без Леніна
вам Сталіна“

гельны завод № 1, Клябанай
(ПСПБ) — цагельны завод № 8,
Вядрэ — аўтарамонтны завод, Па-
дэжа — кляскіны завод, Сака-

ліній — хімфармацевт, з'явився
водаканал, Савіч — УВСР-91, Ша-
стакоу — калгас «Октябрська рево-
люція», Асіпчиль — калгас «Новы
быт», Турко — калгас імя Варашы
два, Пірко — калгас «Новы шлях»
Вадэйка — калгас імя Сталіна
Якута — калгас «Ударнік», Красно-
— калгас «Большавік», Пінкіс
— калгас «Патрыя

Спис таварышоў, вылучаных Менгаркомам КП(б)У
дакладчыкамі на тэму „XI год без Леніна
пад кіраўніцтвам Сталіна“

калгас імя Войкава, Голікаў — калгас імя Дзержынскага, Аракелаў —

калгас «Чырвоны партызан», Ва-
маў — калгас «Комінтэрн», Вада-
новіч — калгас імя К. Маркса, За-
рамбскі — калгас «Усход», Лынько-
— калгас «Чырвоны спецыяліст»
Данукевіч — калгас імя Булаві-
ната, Данилаў — калгас «Адраджэ-
не» (Абчак), Мікуноў — саўгас «
маў».

Агол, Багарад, Ажтірай, Шэвахов,
Рагаза, Манчаш, Савінкі, Лазарь,
Фридрих, Лагодзіч, Палікан, Ко-
коў, Добрускін, Гурчанка, Сыр-
Глезарай, Кейлін, Розін.

7 годівні вчора, у малой залі
Дома партактиву призначено
інструкційний доклад тав. По-
се для докладчика і сакра-
тор парткома. Нука указав
таварышю абавязкова.
НМ. сакратара Менгаркома
НП(б) ХАДАСЕВІЧ.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

па — Рэчыца; Петрусенка Ф. К., Паз-
капенка І. І. — Кармянскі раён;

Л., Кармянскі раён; Чэмерыцкага П.

Яўка вышэйуказаных тавары
абавязкова, прычым неабходна
дня разгляду справы прадставіць
злучу аб сваёй апошняй рабоце
пэўнай партарганізацыі.

Неповедателние прѣчины на
т. на ПК на выклѣку прѣмму
зласть ихъ справы ў архіу без
гладу.

Нам. адк. рзд. А. ДЖЭЛЮН

Уп. Галоўлітбела № К—1017